

AUDIOTÉKA

TOMÁŠ DIANIŠKA, LENKA VEVERKOVÁ

Sněženky a gangsteři

2023

1. DÍL

ANNA

DÁŠA

MÁMA

KAMIL

VIKTOR

MARTIN

VEDLEJŠÍ (můžou se prolínat s ostatními epizodními napříč celým seriálem)

KLIENT

HOLKA

HULIČ

MAMINA

DUDÁK

HLAS (POUŤ)

1. NA HORSKÉ DRÁZE

Jsme na pouti. Všude šílená muzika a hlas z repráku v pozadí. Mafián Viktor je s dealerem Martinem na horské dráze a právě se v nejvyšší rychlosti řítí dolů.

MARTIN: Áááááááááááááááááááá.

VIKTOR: Neřvi!

HLAS: Přátelé, mládeži, tak to rozjedemeee! Další parádní prodloužená jízda na naší neskutečné horské dráze, vy se držte a my je-de-me!

MARTIN: Ááááááááááááá!

VIKTOR: Sakra neřvi a přestaň mě ošahávat, chováš se jak teplomet!

MARTIN: Promiňte, šéfe, když já se hrozně bojiiiiiím.

VIKTOR: No, to sis teda vybral povolání...

MARTIN: Proč jsem se nesešli normálně na benzínce, jako vždycky?

VIKTOR: Chtěl jsem mít jistotu, že nás nikdo neuslyší...

MARTIN: Áááááá...

VIKTOR: A taky trochu oslavit tvoje povýšení...

MARTIN: Povýšení? Jako že dostanu přidáno? Nebo dostanu smlouvu, ne? Haha háááá...!

VIKTOR: Haha, to bys byl první dýler pod smlouvou!

HLAS: Kroužíme světem, senzace na place! Kupujte žetonky, užijte si zábavnou jízdu!

(Viktor a Martin chvíli křičí, užívají si jízdu. Pak se jízda zklidní.)

VIKTOR: Je toho půlkilo. Tady v ledvince. (*obléká mu to přes hlavu*) Hlavně to neztrat'.

MARTIN: Půlkilo koksu? To je hrozně moc, šéfe.

VIKTOR: Nerozepínej to, nebo ti to vypadne!

MARTIN: To přece tady ve Zlíně neudááááám! ... Nebo s tím mám jet do Brna?

VIKTOR: Brno už máme v kabeli, tam už všichni šňupou, jak my sypeme. My ale musíme mířit výš, Martine!

HLAS: Držte si kloboučky, pojedeme z kopce!

MARTIN: Áááááá...

VIKTOR: Pojedeš do Prahy.

MARTIN: Cože? Do Prahy!? Tam jsem byl! V páté třídě se školou!

VIKTOR: No právě! Proto jsem tě povýšil, vyznáš se tam a jezdíš na eskalátorech vpravo!

MARTIN: Tehdy jsem zvládnul i jízdu pozadu, šéfe! Ale taky si vzpomínám, že mi tam bezdomovec ukradnul stovku. Prý: potřebuju jen dvacku, počkej tady, dojdu rozměnit. Tak jsem čekal a málem mi kvůli tomu ujel vlak zpátky...

HLAS: A jedeme kupředu, zpátky ni krok!

MARTIN: Naštěstí mě našla paní učitelka... Jaruška! A ta mi vysvětlila, že bezdomovcům se nedá věřit!

VIKTOR: Nikomu se nedá věřit, to si pamatuj! Kór v Praze ne! Poslouchej: V téhle ledvince najdeš mobil, v něm jsou čísla na zákazníky. A padesát tisíc na hotel.

HLAS: Olé, olé a je to tady, opět zvýšíme tempo, mládeži. Parádní maximální jízda! Už se to točí, už se to roztáčí! Jedeeem...

MARTIN: Ááááááááá! Padesát tisíc! To je trochu moc, ne?

VIKTOR: Ceny stoupají, koruna padá!

HLAS: A jedeme nahoru!

VIKTOR: Hlavně se s nikým nevybavuj, dělej, co máš a co umíš!

MARTIN: *(chce se mu zvracet)* Já asi budu... Ghhgg... Musím jít! *(dere se ven, Viktor ho nepouští)*

HLAS: Přátelé, mládeži, cestující, vyčkáme na úplné zastavení horské dráhy, nikdo mi nepoleze ven!

VIKTOR: *(drží ho za bundu)* Tohle je tvoje šance, Martine. Velké město, velké příležitosti, velké prachy. Vyděláš, splatíš mi dluh a můžeš jít.

MARTIN: Ale šéfe...

VIKTOR: Hlavně měj tu ledvinku pořád u sebe, ať tě mám pod kontrolou.

MARTIN: A Viktore... za kolik to mám prodávat?

VIKTOR: Gram aspoň za čtyři litry. Je to nejlepší zboží na trhu. Neboj, Pražáci jsou blbí a bohatí. Prvních sto géček máš v pytlících, zbytek vcelku. A kup si v Lidlu digitální váhu, mají je teď v akci.

MARTIN: *(zvrací)* Dobře.

HLAS: *d'ábelský smích*

2. KRIZE

ANNA: *(otvírá a zavírá dveře, z dálky zní sprcha,)* Jsem doma! A přišlo nám psaní! *(otevívá obálku)* Cože? No, ty vole! Dášo! Dášo!

DÁŠA: *(vypínání sprchy)* Čo je?

ANNA: Přišel nedoplatek za elektřinu! Sedmdesát tisíc!

DÁŠA: Hovno! To musí byť preklep, tam majú nulu naviac!

ANNA: Ne, to nemaj! To je jak necháváš všude rozsvíceno! A sprchuješ se třikrát denně a větráš, když topíme a... *(rozpláče se)* Já už prostě takhle dál nemůžu, přijdu si jak poslední socka...!

DÁŠA: *(vychází z koupelny)* Ten bojler už zas hodil iskru, keď som sa sprchovala! Musíme zajst' za majiteľkou a povedať jej to..

ANNA: *(ironicky)* Jo, jo! A řekni jí rovnou, žes penězma, co nám dala na elektrikáře, zaplatila nájem, aby nás nevystěhovala!

DÁŠA: Tak prines ty niekedy nejaké prachy! Ťahám to tu všetko už dva mesiace sama! A tá vec na mňa furt iskrí.

ANNA: *(hystericky)* Tak na to prostě nešahej! Dávej si bacha! Nebo to odpojíme a budeme se sprchovat studenou!

DÁŠA: Ja na to nešahám, nie som blbá! Iskrí to samo od seba! Ten bojler je z roku 85! To nemá cenu opravovať, sa musí kúpiť nový!

ANNA: KDE MÁM ASI VZÍT PENÍZE? Mám jít vybrat banku?!

DÁŠA: Nekrič na mňa! Tady nejsi na place! Ukáž. *(šustění složenky)*. Ty kokos to nie je možné! To odniekiaľ tčie, alebo čo?

ANNA: Já teču! Já už prostě nemůžu... já si tohle nezasloužím... *(zase vzlyká)*

DÁŠA: Nerev!

ANNA: Já... prodám ledvinu! Už jsem o tom přemýšlela a bude to tak nejlepší.

DÁŠA: Kľud Anička, dýchaj si, to vyriešime!

ANNA: A jak? Mám na účtě minus čtyřicet tisíc. Kontokorent už klesnul pod
mojí důstojnost! Vyšší mi už nedaj.
DÁŠA: Sú to len prachy! Tie sa vždycky nejak objavia!
ANNA: Dáší... a ty nemáš? Vždyť ve fitku tě platí dobře, ne?
DÁŠA: Platili!

3. FITKO

*Dáší klient má v obou rukou činky, zapažuje s jednoručkama. S námahou se nadechuje
se a zase vydechuje. Dáša ho trénuje.*

DÁŠA: Ramená dozadu, pevný střed těla. Ešte šest. Neohýbaj sa mi v tých
bedrách.

KLIENT: Miluju, když mě peskuje sexy Slovena!

DÁŠA: Prepínaj ten triceps poriadne. Hlavu maj v predĺžení těla.

KLIENT: Já ti řeknu, kde bych teď chtěl mít hlavu... Blblblbl (*citovce
vydáváné mužem, který právě zarazil hlavu mezi ženská ňadra*) Ty bys
normálně mohla kojit hastrmana z mostu!

DÁŠA: (*dá mu facku*) Prasa!

KLIENT: (*činka mu spadne na nohu, s bolestí*) Au! Au! Ona mě napadla! Ta
coura mě napadla! Mám rozdrčenou nohu!

4. ZPÁTKY NA GAUČI

ANNA: Tys mu hodila na nohu činku?!

DÁŠA: (*oblíká se při tom*) Nehodila, sama spadla. Nedržel ju poriadne.
Každopádne, dostala som padáka. Vďaka bohu! Všetci tí kreténi mi furt
čumeli len na zadok.

ANNA: No tak to jsme fakt v prdeli.

DÁŠA: To hej.

ANNA: Hm, ale musíme to nějak zaplatit. Nebo nám vypnou proud a bude.

DÁŠA: Čo tvoja mama? Nemôže ťa založiť?

ANNA: Máma si momentálne šetrí na lístky do Opery v Sydney!

5. FLASHBACK: Alzheimer centrum

Annina matka je zmatená, svou dceru už ani nepoznává.

MATKA: Vypadněte odtud! Já žádný hrnce nechci! Říkala jsem to už asi stokrát!

Haló, pomoc!

ANNA: Mami, to jsem já. Anna.

MATKA: Samý šmejdi sem lezou, žádný hrnce kupovat nebudu. Jste zloději!

Pomooooc, sestři!

ANNA: Mami, no tak. Uklidni se.

MATKA: Nechte mě! Nešahejte na mě! Pomoc!!!

Do místnosti vstupuje zdravotník Kamil, který se pokouší uklidnit situaci.

KAMIL: Paní Malá, tohle je vaše dcera Anna. Přišla vás navštívit. Ona hrnce neprodává. Je to režisérka.

MATKA: Režisérka!

ANNA: *(Kamilovi)* Jak to víte, že jsem... režisérka.

KAMIL: Maminka o vás vždycky vypráví. Teda, vždycky... vždycky občas, když má světlou chvíli... Já jsem Kamil, ošetřovatel...

ANNA: Anna, režisérka...

MATKA: Aničko? Potřebuješ nějaké peníze?

ANNA: Ne mami, já.... Jsem tady, abych tě viděla!

MATKA: Tohleto to je Kamil, ten je naprosto výbornej, chodí za mnou každý den. Ne jako ty.

ANNA: Ale mami! Já za tebou přece chodím taky každý den.

KAMIL: *(Anně)* Hlavní je bejt v klidu. Jinak na ni to napětí přenesete.

ANNA: Hm.

KAMIL: *(Matce)* Paní Malá, Anna vám *(vytahuje z kapsy sušenky)* přinesla tyhle sušenky, co máte ráda.

MATKA: Já věděla, že na mě myslíš, Andulko! *(rozbaluje sušenky a komentuje si to pro sebe)* Dáme si. *(rebarbora pod dialog Anny a Kamila)* Hm, polomáčený, to je taky pěkněj podfuk, jak ty hrnce... jsou máčený jen z jedný strany...

ANNA: *(Kamilovi šeptne)* Díky.

KAMIL: Důležitý je nerozčilovat se a taky nelhat. Říkat všechno jasně a stručně. *(opustí ho odborná suverenita, je osobní)* Já... ona ...o tobě, o vás... často... nešla bys, byste... nebo aspoň telefon...kdyby... promluvit? *(na lísteček píše svoje číslo)* Číslo... tady...

ANNA: Dobře, eh, no díky.

KAMIL: Nechám vás tady spolu. Zatím nashle, paní Malá!

MATKA: Nashle. Milej, vid? Líbí se ti taky? Mohl by jet s náma.

ANNA: Kam?

MATKA: Přece do Sydney. Říkalas, že mě vezmeš do opery.

ANNA: No, hlavně že tohle si pamatuješ. *(nahlas)* Jasně, už jsem koupila letenky.

MATKA: Opravdu?! To muselo být hrozně drahý!

ANNA: Dostala jsem zálohu na film, producent říkal, že se mu můj námět hrozně líbí.

MATKA: Tak to mám radost... říkala jsem ti, že jsem vždycky do Austrálie chtěla... než umřu. A víš co? Ty platíš letenky, já platím vstupenky! *(operně pěje)* Znam jednu dívku, ta má dukáty, má dukáty. *(přepne)* Ááá, pomóc, Kamile, je tu ta ženská s hrncema!

ANNA: Do prdele, mami...

6. ZASE NA GAUČI

DÁŠA: Počkaj ako fakt? Dostala si od producentov prachy?

ANNA: Taky trpíš demencií?

DÁŠA: By som ti aj verila. Možno si miesto réžie mala robiť herectvo.

ANNA: Možno bych spíš měla dělat pečovatelku. S mámou je to špatný. Její důchod na to alzheimer centrum nestačí. Dopláím to ze svého.

DÁŠA: Nehovor mi, že nedokážeme zarobiť peniaze.

ANNA: Sedmdesát litrů nám nikdo nepůjčí, Dášo.

DÁŠA: Založíme si tu privát.

ANNA: Jasně. Dvě holky bez peněz rovná se štetky. Stereotyp jak z filmu Jirky Stracha! Jak si budeš říkat, t'apino?

DÁŠA: Prenajmeme ho!

ANNA: Co?

DÁŠA: Prenajmeme obyvák. Za desiatku, to je v pohode! Necháme si zaplatiť kauciu!

ANNA: Ty chceš pronajmout něco, co není tvoje? Není to trestný nebo tak? Co Vaňková?

DÁŠA: Majiteľka Vaňková má osemdesiat rokov. Keď ten inzerát zavesíme na internet, v živote sa o ňom nedozvie.

ANNA: Bože, Dášo, vždyť bydlí naproti! Vždyť toho nového člověka potká!

DÁŠA: Návšteva, kamarát, priateľ. Nie sme na intri, do riti, si sem môžeme pozývať, koho chceme!

ANNA: Musíš to napsat přes svůj profil. Já mám na mě skupině Spolubydlení Praha ban. Vyhodili mě, protože jsem pod každým příspěvkem napsala - je to moc drahý.

DÁŠA: Bude to len na chvíľku, Anička. Kým zaplatíme dlhy.

ANNA: Ne, ne, já s tím nesouhlasím.

DÁŠA: Ale Anča.

ANNA: Řekla jsem ne, tak přestaň. Nepřesvědčíš mě.

7. INZERÁT

ANNA: Pronajmeme částečně zařízený...

DÁŠA: ...slnečný a nepriechný

ANNA: ale větraný pokoj v bytě 3 plus 1.

DÁŠA: V izbe je rozkladací gauč, televízia

ANNA: tu si beru k sobě do pokoje, tu tady nenechám

DÁŠA: dobre, dobre. Stolík, knižnica...i s knihama a kreslo.

ANNA: V bytě bydlí bývalá fitness trenérka a neúspěšná filmová režisérka.

DÁŠA: Si blbá. Hľadáme niekoho, kto je rovnako v pohode ako my, má rád svoje súkromie a myje si nohy!

ANNA: Nutné zaplatit kauci ve výši dvou nájmů.

DÁŠA: Na nast'ahovanie IHNEĎ.

8. KOLÁŽ: ZÁJEMCI O SPOLUBYDLENÍ

- HULIČ: Tyve, dobrý to tu máte. *(balí si brko)* Vysoký stropy, najš. Donesu si lampy *(zapálí si)*, já myslím, že to tu pude. Dáte si prda?
- MAMINA: Pro dva je to akorát, my se vejdem. *(žvatláni batolete)* Bertíkovi se to tady taky líbí. Jak to tu prozkoumává, hihi. Bertí, nesahej na ten květináč, pozor! *(střepe, dítě pláč)* Pšššt, Bertí. *(ještě větší pláč)* On je jinak hrozně hodnej. *(řev)* Můžu ho přebalit tady na stole?
- DUDÁK: *(chvilku hraje na dudy, pak přestane a rozhlíží se)* Akustika docela dobrá. Jen bych dal na stěny pár molitanů... kolem voken plata vod vajec. *(znova zahraje a hned přestane)* Ha, už je to plný. Kde tady máte umyvadlo? Musím z těch měchů vylejt sliny. Nevadí vám to hraní, že ne? Cvičím jenom pět hodin denně.
- HOLKA: Já bych to brala. Ale desítka je strašně moc... dám šestku... teda... dám, až budu mít... až budu mít práci jako... Ale žádný papíry, nesmí mě najít exekutor. Vypadáte jako správný holky. Nepůjčily byste mi sedm kil? A peřinu?
- MARTIN: Jsou ze Zlína, platím předem a hotově, doma moc nebudu. Potřebuju soukromí a Lidl nebo kuchyňskou váhu.

9. OBÝVÁK

- ANNA: Ty jsi kuchař?
- MARTIN: Tak... vařival jsem, ale to tam u nás musejí všichni, a dřív jsem i smažil, ale to už je pryč...
- DÁŠA: Pěkný boty...
- MARTIN: Víš co, poprvé v životě mám prachy, jdu po městě, čumím kolem a najednou: boty... a ty boty na mě tak jako volaly... znáte to? Pojd'... pojd'...
- ANNA: Na mě takhle volaj kabelky!
- DÁŠA: Kol'ko stáli?

MARTIN: No, dvacku.

ANNA: Ty sis koupil kecky za dvacku?

MARTIN: Ale tak, když budu bydlet tady... jestli teda tady můžu bydlet, tak ušetřím za hotel. Tak co myslíte?

DÁŠA: Ehm, kedy sa môžeš nast'ahovať?

MARTIN: Klidně hned. Mám jenom tenhle kufr.

DÁŠA: Si to polož kl'udne, Martinko. Môžem ti tak hovoriť? Či chceš radšej Maťo?

MARTIN: Klidně jenom Martin.

ANNA: A nějaký nábytek svůj nemáš, Martine?

MARTIN: Ten gauč je rozkládací, ne? To mi stačí, moc toho nepotřebuju.

DÁŠA: Len ti ešte musíme povedať, že potrebujeme dva nájomy dopredu. Možno aj tri.

MARTIN: Okej.

DÁŠA: A trochu preteká bojler.

MARTIN: To neva...

ANNA: A občas v něm jakoby trochu jiskří... Ehm... Takže, kdybys uměl spravovat elektriku, haha, dáme ti slevu.

DÁŠA: Nedáme! Ale boli bysme ti vd'ачné. Nemáš v tom kufri rovno náradie?

ANNA: Nebo v tý ledvince?

MARTIN: V ledvince, určitě ne.

ANNA: Ji máš tak přeplněnou. Takhle se ti urve zip.

DÁŠA: To je pravá koža?

MARTIN: Nechme mou ledvinku na pokoji, dobře?

(Martinovi přijde sms)

MARTIN: Sorry, to bude asi z práce. *(čte si to)* Cože co? Hele, když jsme si tohle vyjasnili... tak mě napadlo... Já se rád seznamuju, lidi mě mají rádi, já mám rád lidi... Neuděláme večer nějakou párty? Seznamovací?

DÁŠA: Párty? Jasné To môžeme!

10. PÁRTY NA BYTĚ

- ANNA: Táak, mám tu chlazený bílý! A koukejte, co jsem našla. *(šustí pytlíkem)*
- DÁŠA: Nekecej, paprikové! A hele, čo mám ja! *(zatřese s krabicí)*
- ANNA: Dahoman a Napoli už se třesou! Martine, jakou stáj máš nejradši?
- MARTIN: Cože? Dostihy a sázky?
- ANNA: Nebo chceš radši monopoly? Ty máme taky.
- DÁŠA: Č osa tváříš? Nemáš rád stolné hry? Neboj, po flaške vína je to vždy vačšia sranda, hlavne keď je Anča bankér!
- ANNA: Ježíš, to bylo jednou...
- MARTIN: Já myslel, že pozvete nějaký kámošky, že se seznámím s nějakějma lidma...
- ANNA: My jsme zvaly kámošky, ale Dita má pilates a Nikola depresi. *(pípnutí esemesky)* Ha! Moment! Tak ještě můžu pozvat Kamila.
- MARTIN: Kdo je Kamil?
- DÁŠA: Ošetrovatel' jej mamy. Hrozne Aničku balí.
- ANNA: To není pravda.
- DÁŠA: Co píše?
- ANNA: Píše, že mama celý deň rieši, kedy pojedeme do Austrálie.
- MARTIN: Vy dvě, vy jste trochu divné.
- DÁŠA: Ano, nie si prvý, kdo to hovorí
- MARTIN: Mě se to líbí, jste takové slušňačky. Poprvé v životě budu bydlet s někým... chápete, s někým normálním.
- ANNA: Hmm, tak si dáme trojku?
- MARTIN: Co?
- ANNA: Trojku.
- MARTIN: Možná je to na mně trochu hrrr. Kdybych xhtěl zklamat hned dva lidi najednou, radši pozvu rodiče na oběd.
- DÁŠA: Anička myslela Dostihy a sázky pre troch hráčov. Keď nikdo zhrabne viac jako dvoch trénerov, je stratený.
- MARTIN: Aha...

11. DOSTIHY

(hra probíhá)

ANNA: Fuj, doprava, tu nechci... A co ty vlastně děláš za práci, Martine?

MARTIN: Jak jako?

(pípnutí esemesky)

ANNA: No, kuchař nejsi a vypadáš spíš jako taxikář... teplákovka, ledvinka, nóbl kecky... taxikář. Nechceš koupit dopravu?

(pípnutí esemesky)

DÁŠA: Asi nechce. Hráám ja... *(hází kostkou)* Dva. *(jde figurkou)* Toho už mám. Ideš. Hraj Maťo, sústred' sa...

ANNA: Kdo ti to furt píše?

MARTIN: Práce...

DÁŠA: Takže sme to uhádli. Iba taxikárovi píšu takto v noci.

MARTIN: *(hází kostkou)* Šest... Tak jedenáct hlavně ještě není noc...

ANNA: Cože? To už je tolik? Já musím jít spát...

DÁŠA: Hou, hou, maličká! Len preto, že som ti vyfúkla Shaggu, tak teraz predsa nezačneš trucovať.

MARTIN: *(hází kostkou)* šest... Hm, super, distanc.

ANNA: Netrucuju, usínám... a ráno mám tu schůzku s producentama. Svý stáje dávám Martinovi.

DÁŠA: Čo? Prečo?

ANNA: Abyste to měli napínavý.

MARTIN: Díky.

ANNA: Tak čus, ať zvítězí ten lepší!

12. PÁRTY VRCHOLÍ

Dáša i Martin už jsou trochu přiořipili. (Dáša víc).

MARTIN: *(hází kostkou)* tři...

DÁŠA: *(čte z kartičky)* Podezření z dopingu!

MARTIN: Já už nehraju!

DÁŠA: Hmm. Vo dvojici je to nuda. Martin? A prečo ty si sa vlastne presťahoval do Prahy?

MARTIN: No kvôli práci precí. A ty?

DÁŠA: Tiež. Akurát žiadnu nemám. A čo teda robíš?

DÁŠA: Šéf chce, aby naše zboží bylo po celý republice.

DÁŠA: Aké zboží...

MARTIN: Ééé... potravinový doplňky... hlavně... Ale já už to dlouho dělat nechci. Zaplatím dluhy a jdu od toho.

DÁŠA: Ty kokos. A kol'ko dlžíš?

MARTIN: Už asi jen půl mega. Tři sta už jsem splatil. Nekoukej na mě takhle. To se prostě stane, když si na tebe tvůj táta vezme úvěr. Máma od nás odešla, když mi bylo sedm. A on... se dlouho snažil všechno lepít sám, ale hrozilo, že ten svůj autoservis bude muset zavřít. Když mi bylo osmnáct, říká mi: "Prosím tě, podepiš mi to tady. Jako takovej dík za všechny ty omluvenky, co jsem podepisoval já tobě, když si nechtěl do školy."

DÁŠA: Vlastní táta?! A to ti to nesplácí?

MARTIN: Teď zrovna sedí. Zkoušel to na víc lidí, podepsal jsem to ale jenom já. No... pak nás vyhodili z bytu a já se pak poflakoval všude možně. Viktor - jako můj šéf - mě našel a nabídnul mi práci. Všechno poplatil. Já mu jsem hrozně vděčný.

DÁŠA: Fůf, tak to je síla.

MARTIN: To je Zlín.

DÁŠA: A ja som myslela, že nič nemôže byť horšie ako Banská Bystrica. Dáme si panáka? Máme tu nejaký rum ešte od Vianoc.

13. PÁRTY JE NA VRCHOLU

Dáša i Martin jsou víc přiotpili. (Dáša ještě víc).

DÁŠA: Brušáky vlastne nič nie sú, tie má každý. Pozri, ja ich tiež mám a to ani brucho neposilujem.

MARTIN: Uka? Hm, pěkné!

DÁŠA: Si chyt'... (směje se)

MARTIN: Můžu, jo? Hm, fakt tvrdý.

DÁŠA: A teraz ukaž svoje! Daj si dole tú ledvinku konečne a ukáž! (*šustění oblečení*) Dobré. Pekné to máš... (*líbají se*) Toto som dlho nerobila.

MARTIN: Ale celkem ti to jde. (*líbají se*)

DÁŠA: Nie som si istá, či by sme to mali robiť.

MARTIN: Okej, jdu si dát sprchu a zatím nad tím přemýšlej.

DÁŠA: Si budeš sprchovat brušáky?

MARTIN: No, to taky... Neusni mi, jo? Neusni, Dášo.

DÁŠA: Tak jo, (*škytne, má dost, dveře koupelny se zavírají*) Ja nám... ja ti zatiaľ zahrejem gauč... (*plete se jí jazyk*) Ja už na tieto divoké večierky nie som... Ale na tie brušáky si počkám! Počkám... poč... (*z koupelny zní sprcha, z obýváku Dášino chrápání*).

14. RÁNO PO PÁRTY

ANNA: (*vezme za kliku, je zamčeno. Z koupelny se ozývá sprcha.*) Dáší? (*lomcuje klikou*) Dášo! Pust' mě tam! Za půlhod'ky mám bejt na schůzce! Musím se umejt.

DÁŠA: (*z kuchyně, je jí blbě*) Ja som tu. V kuchyni!

ANNA: Martine! Konči už prosím! Nemůžeš hned první ráno zabrat dvěma holkám koupelnu! Sakra... (*odchází*)

DÁŠA: Na záchod radšej nechod'. Před chvíľou som trochu zvracala.

ANNA: (*jde do kuchyně*) Je ti blbě? Kolik jste toho vypili? Počkej, ale nespali jste spolu, že ne? Dášino! Že si nevyužila náš obejvák na svůj soukromej byznys!

DÁŠA: Nie, asi nie... Ja som zaspala.

ANNA: (*napouští vodu do konvice*) Udělám kafe, chceš taky? Třeba ti to trochu pomůže.

DÁŠA: Ne-ee. (*trochu si krkne*) Alebo hej.

ANNA: Tyjo, asi se nám rozbila konvice. Ani lednička nehučí jako normálně. (*otevře ji*) Hm. Tak už nám asi vypli ten proud. Supr.

DÁŠA: To budú poisťky. Vydrž. *(z chodby, po ceste zaklepe na kúpeľnu)* Hej, Martin. Jas a chcem tiež umyť. Vylez už! *(nahazuje poisťky, na Annu)* Už?

ANNA: Ne. Furt nič.

DÁŠA: *(klepe)* Martin? *(buší na dvere)* Hej, si tam?

ANNA: *(prichádza na chodbu)* Co je? A není mu něco? Hej, Martine!

DÁŠA: Kukni sa kľúčovou dierkou!

ANNA: Co asi uvidím, když nejede elektrika?

DÁŠA: Sa tam sprchuje po tme?

ANNA: Proboha. *(buší na dvere)* Martine! Martine!

DÁŠA: Otvor! Martin! Musíme vyraziť dvere!

ANNA: Dyt' maj tady sklo. *(zkouší pěstí)* Tupý předmět, chce to tupý předmět... Uhni! *(sype se sklo)*

DÁŠA: Áno, teraz som si istá, nespali sme spolu.

ANNA: *(kuká dovnitř)* Panebože!

DÁŠA: Čo tam je? Dosáhneš na kľúč?

ANNA: Jo... *(otáčí kľúčom, otvára dvere, pak začne ječet)*

DÁŠA: Do prdele... On je mŕtvy! Martin je mŕtvy! *(vypne sprchu)*

2. DÍL

ANNA

DÁŠA

VIKTOR

KAREL

MAJITELKA

VEDLEJŠÍ (můžou se prolínat s ostatními epizodními napříč celým seriálem)

PRODUCENT 1

PRODUCENT 2

MUŽ

OPILEC

STARÁ PANÍ

NĚKDO (1 VĚTA)

DALŠÍ (1 VĚTA)

1. V KOUPELNĚ JE TĚLO

Anna a Dáša stojí nad Martinem, který leží mrtvý v koupelně.

ANNA: Ááááá!

DÁŠA: Do prdele! Do prdele!

ANNA: Je mrtvej! Áááá! Koukni na něj, koukni na něj! Myslíš, že uklouznul?
Já ten kobereček dala sušit na topení, já, já....

DÁŠA: ...kl'ud, kl'ud...dýchajme (*plácnutí facky*)

ANNA: Auu! Fackuj jeho, do prdele!

DÁŠA: Nekryč! Krykom ho nevskriesiš!

ANNA: Ještě nikdy jsem neviděla nehybný tělo.

DÁŠA: Nešťuchaj doňho zvonom, preboha!

ANNA: A nezabije mě proud, když se ho dotknu rukama? (*sklání se k němu*).

DÁŠA: Keby prebíjal, tak se furt klepe, nie?

ANNA: (*ucukne*) Sáhni si na něj sama, beztak už jsi to dělala!

DÁŠA: No dovol. (*sklání se k němu*) Hm, vyzerá...mrtvy... nedýcha... Tep nemá. Posraný bojler! Ja som ti hovořila, že ten bojler raz niekoho zabije!

ANNA: Koukni na ty dráty, von se snad za ně chytnul, takhle moc netrčely!
Ježíšikriste! Co budeme dělat? Zavolám záchranku!

DÁŠA: Skor pohrebákov...

ANNA: Ne! Jak si můžeš bejt tak jistá, že je po něm!?

DÁŠA: Babičku som našla tiež mŕtvu. Tiež presne takto uprene kukala. Fuj.
Prikryjem mu hlavu.

ANNA: To je můj ručník na obličej!

(Sms na Martinově mobilu)

DÁŠA: Ide to z tej ledvinky. Aký magor si berie do kúpelne ledvinku?

ANNA: Polož to! Budou tam tvoje otisky!

DÁŠA: No a? (*zvuk zipu*)

ANNA: Volám policii, volám sanitku.

DÁŠA: Ty krásu! Počkaj! Je to plné drog.

ANNA: Jak víš, že to jsou drogy?

DÁŠA: Myslíš, že nosí v ledvinke také to sáčky s múkou? Hladká, polohrubá, pšeničná... Císařův pekař, ty kokos...

ANNA: Takže jsme si ještě ke všemu domů nastěhovaly feťáka. Já se zabiju!

DÁŠA: Nevyzerá ako feťák. Bude to len dealer.

ANNA: Kolik toho sakra je... (*potěžkává ledvinku*).

DÁŠA: Uka? Tak pol kila.

ANNA: Musíme to nahlásit! Musíme to někomu říct, dyť... na tohle jsou postupy nějaký, ne? Někam zavoláš a oni něco udělaj... Odvezou ho...

DÁŠA: A nenapadlo ťa například, že to potom budou vyšetřovat? A zistia, že ho zabil bojler, který sme my dve nedaly opraviť, aj keď sme na to dostali peniaze od majiteľky?

ANNA: Ale my ho přece nezabily, proboha! A já se potřebuju vosprchovat na tu schůzku s producentama! Copak ty už se nebudeš nikdy mejt? Volám!

DÁŠA: Když přídu poliši, tú schôdzku aj tak nestihneš. Má to aj svetlú stránku, elektriku nám asi ešte neodpojili. Bude to niekde v ističoch.

ANNA: To je fakt úleva! A co chceš dělat? To ho tu chceš nechat?

DÁŠA: Jeho nie, chcem si tu nechat jeho ledvinku!

ANNA: Cože?

DÁŠA: Mysli, Ani, sme v poriadnom prúseri! Sotva dokážeme dať dohromady nájomné. Máme dlhy, nedoplatok za elektrinu a dotoho toto! Je to osud! Môžeš maminke zaistiť lepšiu starostlivosť, dokonca môžeš kúpiť aj tie posrané letenky do Austrálie a ísť s ňou na Operu! To si predsa vždycky chcela. A mne už nikdo nebude čumieť na kozy a prdel, a keď to niekdo skúsi, zaplatím mu papučky z betónu!

ANNA: Takže chceš začít prodávat drogy? Vždyť ani nevíme, co to je za drogy. A za kolik, a komu je prodat, a kde... Já nejsem dýler prostě!

DÁŠA: Okej. Fajn. Bež na tú schôdzku, a keď tie peniaze dostaneš legálne, zavoláme benga! Keď nie, necháme si ledvinku.

ANNA: Tak jo, umyju se v kuchyni...

2. ANNY POHOVOR

PRODUCENT 1: Tohle prostě nemůžem podpořit. Nemůžem.

PRODUCENT 2: Roman se snaží říct, že cesta od námětu k realizaci je složitá. My potřebujeme mít jistotu, že se nám naše peníze vrátí. Že je nehodíme z okna.

ANNA: Ale říkal jste, že ten námět se vám líbí. Že vás to zajímá. Tohle je už pátá verze.

PRODUCENT 1: *(šeptem)* Pátá? Já to čet prvně.

PRODUCENT 2: *(šeptem)* Nechtěl jsem tě těmi prvotními pokusy zatěžovat. *(nahlas)* To téma se nám líbí, ale prostě si jen klademe otázku-

PRODUCENT 1: - kolik lidí asi přijde na film o dementní matce?

ANNA: Ale tohle není jen o mý dementní matce. Chtěla jsem, aby lidi pochopili, jaký to je, když vašeho blízkého postihne tahle nemoc.

PRODUCENT 1: Dojemný. Slečno, ten váš film by možná uspěl v Jihlavě, ale v Praze?

PRODUCENT 2: Roman chce říct, že je to spíš takový festivalový snímek, možná by to fungovalo na Dvojce v deset večer, ale čísla v kinech nám to neudělá.

ANNA: Ale říkali jste, že už na ten můj námět máme grant.

PRODUCENT 1: Tak námětu se úplně vzdávat nechcem.

PRODUCENT 2: Jen jsme se rozhodli jít trochu jiným směrem.

ANNA: Jakým směrem?

PRODUCENT 2: Jde nám hlavně o posun v žánru a k tomu se váže i několik poznámek k samotnému ději.

PRODUCENT 1: Matka může zůstat klidně dementní, vo to žádná.

PRODUCENT 2: Napadlo nás, že by to nemuselo být zatěžkané všemi těmi lékaři a smutnými příbuznými.

PRODUCENT 1: Vodlehčit to prostě. Demenci tam mít, ale trochu stranou.

PRODUCENT 2: Dementní maminka třeba bude toužit po vnucích. A její syn přesvědčí těhotnou sousedku

PRODUCENT 1: - která je bejvalá striptérka –

PRODUCENT 2: To by tam byl takový jakoby flashback, víte. Jak tam u tyče.... No, přesvědčí ji, aby sehrála jeho nastávající ženu. Maminka se ale zázračně uzdraví a strhne se pak lavina nedorozumění a karambolů.

ANNA: Ale to...

PRODUCENT 1: Chcem prostě romantickou komedii. Něco na co přijde do kina víc lidí než deset novinářů. Obsadíme tam herce, který diváci znají aspoň příjmením.

PRODUCENT 2: Myslíme si, že diváci teď spíš chtějí vidět něco veselého, něco, u čeho se odreagují od všech svých starostí.

PRODUCENT 1: A ještě s tou režii jsme chtěli –

PRODUCENT 2: Ano, málem bych zapomněl, díky, Romane. Na scénáři s vámi spolupracovat můžeme, ale režii bychom dali někomu zkušenějšímu, zavedenějšímu. *(tohle už se začíná ztrácet v mlze, na detail slyšíme Anny dech, popřípadě její vnitřní Neeee!)* Přeci jen s romantickými komediemi zkušenosti zjevně nemáte.

PRODUCENT 1: A navíc, podívejte se na sebe. Myslíte si, že by vás herci poslouchali? Komedianti potřebují principála a ne... jak bych to řekl...

PRODUCENT 2: ... krasojezdkyni...

PRODUCENT 1: Tos řek hezky, Ládíku...

3. DÁŠA V SUPERMARKETU

Rušný supermarket. Dáša pobíhá mezi automatickými pokladnami.

MUŽ: Můžete prosím ke mně? Já jsem místo žitného rohlíku zmáčknul celozrnný. Já nevím, co mám dělat. Haló, slečno, slyšíte mě? Co mám dělat?

DÁŠA: S čím? S mrtvým telom?

Muž: S jakým tělem? S rohlíkem!

DÁŠA: Aha, pardon, ja som sa len zamyslela. Musíte stlačiť...

OPILEC: Halo, slečno?

DÁŠA: *(volá)* Hneď som u vás. Vydržte moment! *(pánovi)* Žitný, žitný... tu je.

MUŽ: Díky. A ještě, nevíte, jestli je tohle šáteček plundrový nebo bio?

STARÁ PANÍ: Tady se nedá platit hotově?

DÁŠA: Táto pokladňa je bohužiaľ len na karty. Na hotovost sú tie v druhej uličke.

OPILEC: Slečnooooo? Jenom pivko tady mám!

STARÁ PANÍ: Jenom na karty, tak to já se musím podívat, jestli jsem si nějakou---

OPILEC: Hej, slečnooooo!

DÁŠA: Už som u vás.

OPILEC: Kvůli pivku tady čekám... Vodka klikni mi tady ten věk.

DÁŠA: Hneď to bude.

OPILEC: Hmm... a tobě už osmnáct bylo?

DÁŠA: Prosím?!

OPILEC: Výstřih máš dobrej, ale nechci mít kvůli tobě problémy. Už jsem v podmínce.

DÁŠA: Čo si to dovoľujete?! Zavolám ochranku!

OPILEC: Se nerozčiluj, Sloveno! Tak si vem příště rolák!

STARÁ PANÍ: Mladá paní, tak jsem tu kartu nakonec našla. Co mám dělat teď?

DÁŠA: UGHHHH! Priložte kartu tu, k terminálu!

ANNA: Dášo!

DÁŠA: Čo zas?!

ANNA: Dášo, to jsem já. Co se to tu ksakru děje?

DÁŠA: Povedali mi, že im chýba personál a nech hneď nastúpim. Všetci odo mňa furt niečo chcú a čumia mi do vystrihu.

ANNA: A proč si to nezapneš trošku?

DÁŠA: Uletel mi gombík! Dali mi XSko, lebo vraj väčšie nemajú. Debili.

NĚKDO: Jak tady mám čekat dlouho?!

DALŠÍ: Zavolejte mi někdo manažera prodejny! Chci si stěžovat!

DÁŠA: Jak u teba? Budeš točit?

OPILEC: Hej puso! Tak zas zejtra!

ANNA: Jdeme domů. Žiadnej film nebude.

3. DOMA

- DÁŠA: Som trochu gúglila: máme pol kila prášku. Ak je to piko, máme minimálne štvrt mega.
- ANNA: Korun?
- DÁŠA: Hej. Ak je to koks, máme okolo dvoch mega, ak je to herák, máme cca milion... A piko to nebude, pretože dýler pika nevyzerá takto dobre a nenosí topánky za dvacet tisíc. Každopádne to ešte musíme overiť!
- ANNA: Já jsem teda taky gúglila: neoznámení trestného činu, to máme až tri roky natvrdo. Distribuce drog... jeden až pět let...
- DÁŠA: No a ja som ešte aj počítala. Snažiť sa normálnou prácou zarobiť na naše dlhy (*šustění papírů*)... kde to mám... pat' až sedem rokov.
- ANNA: Aha... a kam tím míříš?
- DÁŠA: Že budem radšej riskovať tri až pat' rokov velenia, než pat' až sedem rokov za kasou Alberta. Navrhujem zbaviť sa tela, zistiť, čo presne je v ľadvinke, a potom sa to pokúsiť predat'. Z výťažku zaplatíme dlhy a ešte nám niečo zostane.
- ANNA: Tys normálne vytvorila byznysplán...
- DÁŠA: Z karmického hladiska je všetko v poriadku. Nezabili sme ho, bol to očividne bad guy, čo malým deťom pred školou núti drogy, takže keď ho upraceme, svet bude lepším miestom na žitie...
- ANNA: Přesně do doby, než jeho drogy prodáme dětem před školou..
- DÁŠA: Tak snád' máme nejaký morálny kódex, nie?
- ANNA: Hmm... šestnáct plus?
- DÁŠA: Minimálne! Kde máme igelitky na odpadky?

4. V KOUPELNĚ

Anna a Dáša stojí nad tělem Martina a pokouší se ho dát do pytle.

- ANNA: Je strašně těžkej.
- DÁŠA: Musíš mať rovný chrbát. Zastrčiť brucho. Trochu sa pokrč do kolien. A zpevni sa! Nádech, dva, try a výdech dva tri... Ty vôbec nemáš stred tela! Ukáž. Podrž ten pytel.

ANNA: Hele, ty už jsi to někdy dělala?

DÁŠA: Čo akože? Napchaj mu tam tie nohy.

ANNA: Čo je napchaj? Čo mám robiť?

DÁŠA: Nacpi! Nohy mu tam nacpi.

ANNA: No ptám se jestli jsi někdy balila mrtvého člověka do pytle. Že ti to tak jde.

DÁŠA: Človeka nie. Ale psa sme vlni pochovávali.

ANNA: Ajo, to si pamatuju. Tos mi říkala.

DÁŠA: Ale do igelitu sme ho nedávali. To je neekologické.

ANNA: Jak ho odsud dostaneme?

DÁŠA: No taxíka bysom asi nevolala. Ale musíme nájsť niekoho s autom.

ANNA: Tak si někoho stopnem, ne? Sundáš podprdu, rozpustíš vlasy...

DÁŠA: Ja som doriti silná emancipovaná žena. Nebudem podporovať sexistické naratívy a stereotypy kôli výhodám.

ANNA: Tak si stopnem radikální lesbu!

DÁŠA: Tvoja mama auto nemá?

ANNA: Měla, dokud si pamatovala, kde ho parkuje.

DÁŠA: Hm... moment ale!

ANNA: Ne! Jestli máš nápad, neříkej ho!

DÁŠA: Dobře vieš, že mám pravdu. Sexistický naratív menom... Kamil!

ANNA: Nebudu se ptát ošetřovatele své mámy, jestli mi pomůže zakopat mrtvolu. To nám rovnou může půjčit lopatu.

DÁŠA: To je fakt. Lopatu nemáme!

ANNA: Posloucháš se? Já toho kluka neznám, nebudu ho žádat, aby kvůli mně porušil zákon...

DÁŠA: Ak ťa miluje, urobí to!

ANNA: Říká někdo, kdo spí s dýlerem drog aby vyhrál v Dostihách a sázkách!

DÁŠA: Ja som s ním nespala. Možno sme si dali pusy. Ale to je všetko! To na teba čumel a slintal jak pes...

ANNA: Jak pes?

DÁŠA: Áno. Čo je?

ANNA: Něco mě napadlo. Pomoz mi, musíme mu ohnout ruce a nohy.
DÁŠA: Jak jako?
ANNA: Jako by běhal po čtyřech... (*ozve se křupnutí lámaného posmrtně ztuhlého údu*)
najednou zazvoní Martinův mobil
DÁŠA: Doriti! Zvoní mu mobil!
ANNA: Co budeme dělat?!
ANNA: Čo keď mu volá jeho mama? Čo keď nejak vie, nejak cíti, že sa niečo deje?!
DÁŠA: Mama od neho odišla, keď mal sedem, hovoril mi to včera večer. Sakra, to je Viktor. Volá mu jeho šéf.
ANNA: Jdi vod toho mobilu! Nech to zvonit a hlavne to nezvedej!

5. PROSTŘÍH NA VIKTORA

VIKTOR: Debile, zvedni to! Kokote jeden!
KAREL: Pořád nic?
VIKTOR: Já ho zabiju! Až ho potkám, tak ho prostě zabiju! Karlíku, a tobě odepsal?
KAREL: Neodepsal, šéfe. Myslím, že se ožral. Měl jste do té Prahy poslat mě. Já bych to zvládnul.
VIKTOR: Jel jsi snad někdy metrem? Víš, kde je “pod ocasem”? Tak mlč! ... Co s ním je!? Celý den sedí na řiti, ani se nehne. Já mu zpřerážím hnáty!

6. MOBIL

(*křupnutí lámaného hnátu*)

DÁŠA: Jau, to je strašný zvuk. Jako keď si striháš nechty na nohe.
ANNA: Takhle dobrý, ne? Když ho zabalíme do deky, nikdo nepozná, že to není bernardýn.

(*příchozí sms*)

ANNA: Kdo mu furt píše? To vyhodím z okna.
DÁŠA: Počkaj, tak sa pozri, kdo mu píše.

ANNA: Chce to face ID.

DÁŠA: *(šustí pytle)* Daj sem ten mobil. Podrž mi ho.

ANNA: Nic.

DÁŠA: Drž mu hlavu rovno.

ANNA: Myslím, že to chce otevřený oči.

DÁŠA: A... můžeš mu oči otvoriť? Podrž mu ty viečka.

ANNA: Tak co?

DÁŠA: Nič. Skús ho akoby nakloniť trochu. Akože aby som ho mala z podhl'adu. Nefunguje to.

ANNA: Hele, dej mi jeho ruku. Třeba to chce otisk prstu. Myslela jsem, že to už dneska nikdo nepoužívá. ... Má tady asi milion zpráv.

DÁŠA: Uka? *(čte lámanější češtinou)* Tři cukry v šálku. Pět lžiček u řeky. Čo to je za šifry sakra? Dvě sýrové pizzy u Vlčáka. Dvojka pod ocas...

(Příchozí sms)

ANNA: Hele další. Zas od Viktora: Potvrď objednávky a dej se do práce, Martine, debile.

(Zvonek)

DÁŠA: *(lekne se)* Kurva!

ANNA: To bude Kamil s autem. Rychle, pomoz mi. *(šustění pytle)* Jdu otevřít. Přikrej ho zatím tou dekou z gauče.

7. KAMIL POMŮŽE

KAMIL: A jak se jmenoval?

DÁŠA: Čože?!

KAMIL: No ten tvůj bernardýn. Anička říkala-

DÁŠA: Ahh. Mar-Marley.

KAMIL: Podle toho zpěváka?

DÁŠA: Áno.

KAMIL: Taky jsme měli takhle velkýho psa. Doga to byla. Ale že sis ho vzala do bytu. Bernardýn se ve městě moc nevidí.

DÁŠA: On bol strašne milý... *(mění rychle téma)* Aj tak je to super, že vy ošetrovatelia jste tak skvělí... Trpezliví, silní, ochotní...

KAMIL: Hmm, jo?

DÁŠA: Anička hovořila, že sa hrozne pekne staráš o jej mamku. Hovorila, že si simpoš a pekný a zábavný a suverénny a mužný!

KAMIL: To říkala? Fakt?

ANNA: *(přichází)* Vzala jsem ještě nějaký deky. Co je? Co na mě tak koukáte?

KAMIL: Mylím, že bychom měli na tomto místě, v této koupelně, nad tělesnými ostatky bernardýna Marleyho říct pár slov... nic mě nenapadá. Tak snad jen zazpíváme pár tónu od Boba Marleyho, podle kterého byl pejsek pojmenován. *(Falešně zpívá No woman no cry)*. Klidně breč Dášenko. Uleví se ti. *(Dáša předstírá pláč. Zas zpívá)* Jen breč, breč. Dostaň to ze sebe. *(Všichni zpívají No woman no cry)* Dostaň to ze sebe ven!

8. TAHÁNÍ TĚLA Z BYTU VEN

ANNA: Počkej, víc vlevo.

DÁŠA: Uhhh, je fakt dost' těžký. Držíš ho, aleb osa len robíš, že ho nesieš?!

KAMIL: Holky, musíte směrem ke mně. Pomalu!

(štěkání psa odnaproti)

ANNA: Eh. Pozor na ty nohy! Kamile, zavolej výtah, prosím.

MAJITELKA: *(otevře dveře)* Víťo, ticho! Co to tam taháte? Mrtvolu snad?

DÁŠA: Čože?

ANNA: My...

KAMIL: Dobrý den! To jste zrovna uhodla! Tady Dáše umřel bernardýn a my ho teď jedeme zakopat.

MAJITELKA: Bernardýn? Vy jste tady v bytě měly bernardýna? Víťo, slyšels to? Měls tady kamaráda a ani o něm nevíš.

KAMIL: Jak je to možný?

ANNA: Byl tu jen pár dní! Dáša se s ním před smrtí chtěla ještě rozloučit.

DÁŠA: Naposledy sa s ním poprechádzat' Stromovkou, viete.

HLAS: Dveře se otvírají.

MAJITELKA: Jé, tak to je pěkný. A to vám ho vezli až ze Slovenska? Vít'o, netahej, pomaluuu! Tak pojd'te, nastupte si!

ANNA: Né, my počkáme, nebudeme se mačkat...

MAJITELKA: Ale prosím vás, to že jsem majitelka domu neznamená, že nesnesu kontakt s nájemníky! Nebo myslíte, že jsem tak tlustá?

DÁŠA: Né! Váš bodyindex je příkladný... vzhľadom k veku...

MAJITELKA: *(lehce uraženě)* No... A vy jste kdo, mladý muži?

HLAS: Dveře se zavírají. Výtah jede dolů.

KAMIL: Já jsem Kamil, Aniččin přítel...

ANNA: No, spíš kamarád...

MAJITELKA: A ten mladík, co k vám přišel včera, to byl taky jen... kamarád...

DÁŠA: Vy ste ho stretla?

MAJITELKA: No nemyslete si, já mám oči všude, chráním si majetek...

ANNA: Jo tenhle mladík, to byl Dášin milenec...

DÁŠA: Čo?

ANNA: No, ona je hrozná to... rajda...

DÁŠA: Ano, je to tak, ja si proste niekedy nemôžem pomôcť

ANNA: *(na psa, šeptem)* Fuj je to. Fuj. Necháš to.

MAJITELKA: No, tak hlavně aby ty vaše styky s muži nepřesáhly meze slušnosti...

DÁŠA: To nikdy!

KAMIL: Tomu vašemu Vít'ovi se Marley hodně zamlouvá. Jak ho očichává!

ANNA: Fuj, je to!

MAJITELKA: Vít'a je jenom zvědavej. Teda já mu říkám Vít'a, ale on se doopravdy jmenuje Don Vito.

KAMIL: Don Vito? Jako z Kmotra?

MAJITELKA: *(potěšeně)* Přesně tak. Marlon Brando – já ho miluju. Ale de Nira taky. Oni to voba dva hrajou výborně.

KAMIL: Vid'te, jak mají vycpanou tu pusu.

KAMIL, MAJITELKA: Udělám mu nabídku, kterou neodmítne. *(smích)*

HLAS: Přizemí. Dveře se otvírají.

ANNA: No... tak my vyjdeme první.

DÁŠA: Au. Vytoč ho trochu. Kamil!

MAJITELKA: (*volá*) Stavte se tu zas někdy, mladý muži, pěkně se mi s vámi povídalo!

ANNA: Jak to děláš, že umíš okouzlit všechny ženský nad šedesát?

KAMIL: Bych radši... okouzlit... někoho mladšího.

DÁŠA: Počkaj, dvere!

ANNA: A kde parkuješ?

KAMIL: Hned tady. Otevřu kufr. No snad se tam vejde.

ANNA: To není kufr, to je kabelka...

DÁŠA: (*šeptá Anně*) Aspoň vidíš, že si nepotřebuje nič kompenzovat'. (*nahlas*) Kamil, zaber viac dozadu. Už to hlbšie nejde?

KAMIL: Tyjo, na bernardýna má obří nohy. Ten musel běhat jak ten... ten ze Zlína...

DÁŠA: Zátopek.

KAMIL: Jo ten,

ANNA: My už to zvládneme, Kamile! Díky moc za pomoc. Auto ti zavezu zejtra před důchod'ák, až půjdu za mámou.

KAMIL: Já vás klidně hodím kam budete chtít, rád vám pomůžu.

DÁŠA: Vieš Kamil, toto bude taká sesterská výprava. Potrebujeme byť chvíľku sami. Rozumieš?

KAMIL: Aha, dobře. Jasně. Ale jak se dostanu domů?

DÁŠA: Tramvajky jazdia.

ANNA: A díky za tu lopatu... Tak už jdi! Teda... tak se měj!

KAMIL: (*už trochu z dálky volá*) Jasně, v pohodě, domů trefím... A klidně zase zavolej...

DÁŠA: Do tohoto angličáku sa nenapcháme ani my! Martinovi trčia nohy z kufru. (*bouchání víka kufru*) Nejde to zavřít! Nabudúce zbalíš autobusáka, jasné!?

9. POLICIE

(auto jede)

ANNA: On vypadne!

DÁŠA: Nevypadne! Dala som tam gumaticuk. S otvoreným kufrom už som šoférovala. Kl'ud!

ANNA: Já jsem úplně v kl'ude! *(sic)*

(zahoukání policejní sirény)

ANNA: Ted' už ne.

DÁŠA: Do prdele.

ANNA: Co ted'?! Co ted'?! Co ted'?!?

DÁŠA: Vyzerá to, že sa budeme nadalej stretávať v spoločnej sprche... Vidím to na osem až petnásť rokov.

ANNA: Ujedeme jím. Šlápni na to.

DÁŠA: Nie. Na Instagrame sledujem skupinu, kde sú reálne autové naháňačky a vždy to skončí hroznou búračkou. *(zastavuje auto)*

ANNA: Co řekneme?

DÁŠA: Pravdu.

ANNA: Tak proč si sundáváš podprsenku?

DÁŠA: Vytiahni mi to tu. Rýchlo. Rukávom!

POLICISTA 1: Dobrý večer, paní řidičko, silniční kontrola... Vaše doklady, prosím.

Obě: Dobrý večer!

POLICISTA 2: Dobrý večer, slečny! Copak to vezete?

DÁŠA: Sochu. Ja som sochárka, viete. Sochám... sochy...

ANNA: Ona je sochařka... opravdová... s dlátem a tak...

DÁŠA: Kladvko, dláto, David Černý... Například vy máte neobyčejně impertinentný profil. Už vám to niekdo povedal?

ANNA: Interessantní... chtěla říct...

DÁŠA: Jo... intes...to... Proste tesat' do kameňa! Tie rysy, tie ramená... Nie, nie, žiadna busta, figúra v priestore, uplne to vidím...

POLICISTA 2: Slyšíš to, Jardo, jo! Tesat, vole!

POLICISTA 1: Tebe leda do tvarohu!

ANNA: *(šeptá)* Oba, oba...!

POLICISTA 1: Co prosím?

DÁŠA: Že by ste boli skvelí jako súsoší.

ANNA: Já...myslím... Cyril a Metoděj...?

DÁŠA: Slye a Arni, alebo Chip a Dále.

ANNA: Nebo tak...

POLICISTA 1: Paní řidičko, co vám říká paragraf 52 zákona o provozu na pozemních komunikacích?

DÁŠA: Éeee... 52ojka? Taky je vám takový horko?

POLICISTA 1: Přechnívá-li náklad vozidlo vpředu nebo vzadu více než o 1 m, musí být přechnívající konec nákladu označen červeným praporkem o rozměrech nejméně 300 x 300 mm...

ANNA: Vy to umíte z paměti! Musím říct, že od teď se budu na cestách cítit bezpečněji!

POLICISTA 1: Vystupte si, paní řidičko.

DÁŠA: Ja? Prečo?

POLICISTA 1: Vystupte si.

DÁŠA: Čo si prajete?

POLICISTA 1: Přál bych si, abyste tu sochu označila červeným kusem látky.

DÁŠA: Jasně... červený kus látky... Aničko... máme v aute niečo červené?

ANNA: Já mám červený kalhotky!

DÁŠA: Možu to byť gaťky?

POLICISTA 1: No...Pokud odpovídají rozměru 300 krát 300 mm.

POLICISTA 2: Jasně! Kalhotky to být můžou...

ANNA: *(šustění oblečení, zvuk klaksonu)* Au. Je to tady malinký. Dášo! Na...

DÁŠA: Dík. Stačí to takhle, pane... kapitán?

POLICISTA 1: Praporčík... A nestačí! Musím vám ještě uložit blokovou pokutu ve výši pět set korun.

DÁŠA: Jasně. Tu sú peniažky pekne z rúčky do rúčky.

POLICISTA 1: Jedťte...

POLICISTA 2: Ale tu naší sochu klidně udělat můžete!

DÁŠA: Udělám, spoľahnite sa. Dovi.
(policejní auto houkne na pozdrav a vzdaluje se)
DÁŠA: No to ma poser!
ANNA: Budu zvracet!
DÁŠA: Ja som ho normálne ukecala na ego a kozy. Som zlá, zlá zlobivá Dáša.
Fuj!

10. HOSTIVAŘSKÁ PŘEHRADA

(zvuk lopaty sypající hlínu a kamení, Anna funí)

DÁŠA: Mala som spolužiaka Milana, hej. Také velké hovado to bolo, do školy bral gumipušku. To je prak a strielal po nás cez veľkú prestávku. Z deviatej triedy šiel rovno sedieť. Sedel roky. Nedávno som ho stretla ako kope pred samoškou výkop...

ANNA: *(funí, kope)* Má to pointu...?

DÁŠA: Už hodinu ho tíško obdivujem...

ANNA: Ty jsi kráva! Střídání.

DÁŠA: Veď už to máš hotové.

ANNA: Tak to aspoň zakopej, ne! Já musím jít čůrat!

DÁŠA: Čo si nervózna? *(Dáša udusává)*

ANNA: Nejde někdo? Koukej, jestli můžu.

DÁŠA: Tebe viac vadí, že ťa niekdo uvidí čůrať, než že ťa uvidí zakopávať mrtvolu.

ANNA: Já se nevyčůráám, když na mě někdo kouká! *(pípne Martinův mobil)*
Stop! Neudusávej!

DÁŠA: Prečo?

ANNA: Mobil! Potřebujeme ten jeho mobil! Má tam všechny ty kontakty na lidi, co kupujou! Jak se do něj dostaneme!?

DÁŠA: ... palec. Kurvááá!!! Potřebujeme jeho palec.

ANNA: Neřvi! A kopej!

DÁŠA: Stačí pravá ruka...

11. PRST

(zvuk lopaty)

- DÁŠA: Mám ruku...
- ANNA: Fuj, tak tohle fakt dělat nebudu...
- DÁŠA: Nebud' sračka!
- ANNA: To je prznění mrtvoly!
- DÁŠA: Daj mi nôž.
- ANNA: Nemám!
- DÁŠA: Jak nemáš?!
- ANNA: A ty máš?
- DÁŠA: Nemám, nie som zasratý skaut!
- ANNA: Nemluv jak dlaždič furt...
- DÁŠA: Na!
- ANNA: Ses zbláznila, ne? To mu mám jako useknout palec lopatou?
- DÁŠA: Máš nôž...?
- ANNA: Sakra... Nebudu se ale koukat. Nebudu! Mířim tam?
- DÁŠA: Hej, do toho!

(ozve se náraz lopaty na tvrdou zem a kost)

- ANNA: Fuj!
- DÁŠA: Ok, palec máme, padáme.
- ANNA: Tak ho snad zase zaházíme, ne?

(zvuk lopaty hlíny)

12. POŘÁD U PŘEHRADY

- ANNA: Adam, Alois, Adela, Andrej, Anál...
- DÁŠA: Ukáž. Skúsime neprijaté hovory. Karel volal trikrát, ale každopádne najviac ho naháňa ten Viktor... 12 hovorů.
- DÁŠA: *(telefon zvoní)* Á! Kurva, Viktor, som nejaká veštica, alebo čo?
- ANNA: Nech to zvonit...
- DÁŠA: Sakra. Ja som to omylom zdvyhla...
- VIKTOR: Martine? Co kurva děláš?!

3. DÍL

POSTAVY

ANNA

DÁŠA

KATKA

VIKTOR

KAREL

VEDLEJŠÍ (můžou se prolínat s ostatními epizodními napříč celým seriálem)

KLUK 1

KLUK 2

KLUK 3

GIRL 1

GIRL 2

VYHAZOVAČ

BEZDOMOVEC 1

BEZDOMOVEC 2

BEZDOMOVEC 3

METRO

1. U PŘEHRADY

Dáša a Anna stojí u přehrady, v ruce Martinův telefon. Dáša omylem přijala hovor od Viktora, má ho na hlasitý odposlech.

DÁŠA: Sakra. Ja som to omylom zdvihla. *(napodobí Martinův hlas)* Halo?

VIKTOR: Martine? Co kurva děláš?! Vůbec mi neodepisuješ!

DÁŠA: *(pořád napodobuje jeho hlas)* Já, no, šéfe... došel mi kredit.

ANNA: *(šeptem)* Co-to-děláš?

DÁŠA: *(omluvně šeptem na Annu)* So-rry!

VIKTOR: Došel ti kredit? Tak si ho kurva kup! Dal jsem ti snad málo peněz?! A proč furt sedíš na zadku? Máš běhat po Praze a sypat ptáčkům!

DÁŠA: Šak já sypu vtáčkům... ééé... ptáčkům.

VIKTOR: *(dojde mu to)* Kdo je tam? Kde je Martin?

DÁŠA: *(svým hlasem)* Martin tu teraz nie je... Viktor!

VIKTOR: A kde kurva je? A co jsi zač?

DÁŠA: To nechceš vedieť... Viktor!

ANNA: *(šeptá)* Zešilelas, okamžitě to polož... *(sápe se na Dášu)*

VIKTOR: Tak hele... ty bryndzo slovenská, jestlis ho někde přebíla a vzalas mu mobil...

DÁŠA: *(k Anně šeptem)* Nech mě! *(k Viktorovi)* Tak hele... Viktore...

VIKTOR: Kurva, neopakuj furt moje jméno, nebo ti ho nechám posmrtně vytetovat na ksicht.

DÁŠA: Já ti řeknu, co uděláš... Viktore... uklidniš se, zavěsíš a zapomeneš! Tvoje zboží má náš... femina gang. Nepátrej po něm, nebo ti moc, moc ublížíme... Viktore!

VIKTOR: Teď mě dobře poslouchej, ty pizdo! Ty nevíš, co je to ublížit, ale já si tě najdu, a pak ti vyrvu míchu prdelí. Já mám totiž na ubližování papíry!

DÁŠA: A já mám papiere na hlavu, tak ma nesar, něch mi neprecvakne, to by som si musela zajst' pre kombinačky, najst' si tvoju zlatú žilu a urobiťcvak!

ANNA: Do prdele, Dášo! Nebav se s ním a zahod' ten telefon! *(vytrhne jí ho z ruky a hodí ho do vody)*. Ty ses regulérně zbláznila.

DÁŠA: Čo blbneš, už som ho skoro mala!

ANNA: A kde? Kdes ho měla? To nebyla argumentačná debata. Chcete ťe mučiť a pak zabít.

DÁŠA: Mňa už proste surú všeci tý mačovia, čo si na mňa otvárajú hubu!

ANNA: Chápu, ale mohla by sis svoj vzdor trénovať na slabších kusech, než je mafiánskej boss. Ti půjčím Kamila třeba...

DÁŠA: Ježiš, tak sorry! Každopádne si to posrala!

ANNA: Já?!

DÁŠA: Áno, zahodila si náš zoznam zákazníkov!

ANNA: Klidně, radši to budu prodávat někde v podchodu, než aby nás kontroloval (*napodobí Dášu*) Viktor! Hele, myslíš, že je v pohodě pochovanej?

DÁŠA: Uka, posviet' mi sem.

ANNA: (*svítí a trochu skáče po hrobu*) Měly bychom to ještě líp udusat.

DÁŠA: Je to pohodlný, hlboký hrob. Odtiaľ nevylezie.

ANNA: Ještě nějaký větve na něj naházejme. (*něco šaší s větví*) Jednou nám na Vánoce ožil kapr. Byl kleplej, máma ho kuchala a on se začal mrskat.

DÁŠA: Tu ho nikdo nenajde. Pojd'.

ANNA: Tak se aspoň pomodleme, nebo tak. Řekneme pár slov.

DÁŠA: Bože! Tak hovor.

ANNA: Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvět' se jméno tvé... (*zvuk deště*)

DÁŠA: ale zrychlí to.

ANNA: Ámen. Máme všechno?

DÁŠA: Jo, lopatu beriem.

ANNA: Déšť aspoň smyje naše stopy.

DÁŠA: (*jde k autu*) Predáme drogy, zarobíme prachy a bude koniec.

ANNA: (*otevřít dveře auta*) Já furt nechápu, jak si to představuješ. Stoupneme si na Václaváku v mikině s kapucou a budeme to nabízet tam? Nebo to chceš dát na nějaký e-shop?

DÁŠA: (*už sedí*) Musíme na techno. Do klubu niekam. Je desať, v Roxy možno niečo bude.

(venku už docela prší, slyšíme kapky deště přes okno auta)

ANNA: *(startuje auto a zapíná stěrače)* Hm. Tak asi pojedeme domů. Se převlíct, co.

DÁŠA: Stále přemýšlám...

ANNA: Co?

DÁŠA: Viktor hovoril - proč furt sedíš na zadku, máš běhat po Praze!

ANNA: Hm... Jako že Martin neprodává?

DÁŠA: Hej. Jak může vědět, že je celú dobu doma?

2. VIKTOR JEDE DO PRAHY!

VIKTOR: Jedeme do Prahy. Asi sejmulí Martina.

KAREL: Kdo?

VIKTOR: To nevím. Nějaký Dylina gang.

KAREL: Dylina gang? To mi nic neříká.

VIKTOR: Jeho telefon má zaostalá Slovena, co se mě snažila nasrat. A povedlo se jí to. Potřebuju se jí kouknout do očí a pak jí je vydloubat a sežrat!

KAREL: Bereme železa?

VIKTOR: Jasně, že bereme! Do Prahy bych bez pistole nejel ani na muzikál, natož když mi nějaká děvka šlohe matroš! Půl kila kundo!

KAREL: Půl kila? To je milion!

VIKTOR: Ve Zlíně milion, v Praze dva. Proto jsem tam Martina poslal, měl být první pobočka naší frančízy...

KAREL: Já vám říkal, šéfe, pošlete mě! Za dvacet let jsem vás ani jednou nezklamal!

VIKTOR: *(poplácá Karla po pleši)* Karlíku, ty víš, že tě mám rád, tvůj tata hrál, kurva, mým dětem při křtu na cimbál. A jak. Ale jsou věci, ke kterým si nedorost. Radši si ohlídej, že máš nabito a zajištěno. Jedeme hledat Martina!

KAREL: A kde ho tam budeme hledat? Budeme jezdit od hospody k hospodě? Jednou jsme takhle hledali Vojtíška po celý Ostravě a našli jsme ho až za dva týdny!

VIKTOR: Jenže v Praze nejsou šachty, Karle! A já navíc vim, kde je. Nejsu blbý. Dal jsem mu do té ledvinky GPS lokátor.

KAREL: Vy jste chytrý, šéfe.

VIKTOR: Už od včerejška je furt na stejné adrese ve Holešovicích. Uděláme si výlet. *(plácne si do dlaní)* Kurva, já se skoro těším. Nebyl jsem v terénu... no od té akce v Chomutově.

KAREL: Jejda, fuj. Horváth se mi zesral v kufru a já to pak musel stříkat vapkou...

(zvuky otvíraných šuplíků/ trezoru, nabíjení a natahování pistolí)

3. CO SI VEZMU NA SEBE?

Anna a Dáša se líčí u zrcadla a vybírají si, co si vezmou na sebe do Roxy.

DÁŠA *(maluje si pusy)* Nevieš, kde mám tu košel'u? Modrú?

ANNA: *(s hlavou v šatech)* Modrou košili? To nevim. *(dojde jí to, vystrčí hlavu z šatů)* Tu jsem neviděla. Možná je v koši na prádlo?

DÁŠA: Prečo by bola v... *(dojde jí to)* Ty si ju mala na tom pohovore! Ty si zas berieš moje veci a ani sa ma nespýtaš?!

ANNA: Do klubu si stejně musíš vzít něco lepšího! Jak vypadám?

DÁŠA: V pohode. Počkaj. *(zapíná jí zip na zádech)* Zadrž dych. Sa to nějak zaseklo. Vydrž.

ANNA: Měla jsem je naposledy před rokem. Huh. Nemůžu dejchat.

DÁŠA: Už. Počkaj máš tu pupínek, můžem ti ho vytlačit'?

ANNA: Né fuj!

DÁŠA: Ale už má bielu hlavičku.

ANNA: Auuu! Co děláš!

DÁŠA: Už je přeč! No ani to nebolelo.

ANNA: Hm, dík. Na, vezmi si tohle.

DÁŠA: Průhledný nie. No... aspoň pôjde tovar rýchlejšie na odbyť. *(obléká si ho)* Drogy máme?

ANNA: Jo, asi dvacet těch pytlíků. Zbytek tu nechávám. *(otevívá kabelku)* Myslíš, že je to menší než malé množství?

DÁŠA: Myslím, že to platí len při trávě. Ty si na techno berieš kabelku, čo si mala na promócií?

ANNA: Je univerzální! A dostala jsem ji od mámy!

DÁŠA: Som si ju chcela zobrat' ja. Tak nič no. (*ukazuje kabelky*) Čo táto?

ANNA: Moc velká.

DÁŠA: Táto?

ANNA: Mhhh...

DÁŠA: Achjo.

ANNA: Tak si vezmi tu jeho ledvinku.

DÁŠA: Čoo? Neni to blbé? Ledvinka mrtvého muže?

ANNA: Vypadá v pohodě, taková vintage. Jdeme!

4. NA TECHNU V ROXY

(*tuctuc hudba, jsme v hlavním sále*)

DÁŠA: (*křičí přes hudbu*) Čože? Já ťa vôbec nepočujem.

ANNA: (*překřičí hudbu, která se zrovna trochu ztišila*) Tady nic neprodáme.

KLUK 1: Holky, vy něco máte?

DÁŠA: Máme. Něco.

ANNA: Kolik toho chceš?

KLUK 1: Ale co máte?

DÁŠA: Vyzkoušej a uvidíš.

ANNA: Dáme ti slevu.

KLUK 1: To víš že jo. Blbě mi bylo už včera. (*odchází*) Jsou to krávy. Pojd'me ještě na drink.

ANNA: Hm. Pojd' dál od tý muziky.

KLUK 2: Takže vy vlastně nevíte, co prodáváte?

DÁŠA: Co asi... prvotřídní zboží...

ANNA: Jo... z Moravy!

KLUK 2: Z Moravy, jo? Nějaký mňaučko vařený v garáži, ne?

DÁŠA: Počkaj, tak to aspoň ochutnaj a povieš nám...

KLUK 3: Vo co se snažíte? Ste si nasypaly omítku do pytlíků a děláte byznys?
(*odchází pryč*) Si naserte.

ANNA: Jen vochtutnej, trochu...

KLUK 2: S tím si jdi na Hlavák!

jsme na záchodech

ANNA: (*myje si ruce, kouká se do zrcadla*) Hezká rtěnka.

ROXYHOLKA 1: He, to je na mě? Dík.

DÁŠA: Fakt hezká. Dobrej odstín.

ROXYHOLKA 1: ... Dík?

ANNA: Víš, my jsme se chtěly zeptat.

DÁŠA: Chceš si zalítat?

ROXYHOLKA 1: Cože? Ste lesby, nebo co?

DÁŠA: Ne... ja som myslela ako sjet se... mám kvalitu!

ROXYHOLKA 1: A já mám pepřák, tak mě nech v klidu se namalovat a dej mi pokoj!

ROXYHOLKA 2: (*spláchne, vychází z kabinek*) Hele, vy něco máte?

ANNA: Máme...

ROXYHOLKA 2: Za kolik?

ANNA: No... zadarmo? Na zkoušku?

DÁŠA: A keď sa ti to bude zdať dobré, tak za liter? Naberáme zákazníkov!

ROXYHOLKA 2: Uka, tak já to zkusim. Jen trochu. (*šnupne si*)

DÁŠA: Dobré? V pohode? Aké to je?

ANNA: Dejcháš? Co srdce, nebolí tě srdce?

ROXYHOLKA 2: Tyvolééééé. Fufufu! Frrrr... (*začne to divoce rozdýchávat*)

ANNA: Co je? Je ti blbě?

DÁŠA: Nádech, výdech. Počítaj so mnou. Nádech raz dva tri, výdech dva tri.
A ešte raz.

ANNA: Proboha, ona umře?

DÁŠA: Já neviem. Trošku tak vyzerá, že.

ROXYHOLKA 2: Fůůůů! Hůůůů. Aaaaa.

ANNA: Nechceš vodu? Ježíš my jsme ji zabily!

DÁŠA: Skočím pre kelímok! (*už z dálky*) Nech ti nespadne, udrž ju bdelú!

ANNA: Nenechávej mě tu!

ROXYHOLKA 2: Jóóó... blblblbl... to šlape...!

ANNA: Seš v cajku, že jo? Uf. Vypadáš fakt děsně.

ROXYHOLKA 2: Kam šla tvoje kámoška?

ANNA: Počkáme tady na ní. Dobře? Všechno je v pořádku. Kam jdeš?!

 Stůj!

(*otevrou se dveře, jsme v klubu, hudba zesílí*)

ROXYHOLKA 2: (*vyrazí za Dášou*) Hééj, počkej! Héj, chci víc toho matroše!

 KUPUJU!

ANNA: Jasně, super, ale nekřič.

VYHAZOVAČ: Co se tady děje?

ANNA: Já nevím, někdo něco na záchodech možná?

VYHAZOVAČ: Vy tu něco prodáváte!? (*chytne Annu za kabelku*)

ANNA: Au! Pust'te mě!

DÁŠA: Čo na ňu šmatáš! To je sexuálne obťažovanie toto!

VYHAZOVAČ: Co máš v tý kabelce, ukaž mi to!

ANNA: Pust' mě, tu kabelku mám od mámy! Zničíte ji!

DÁŠA: Nech jí bejt! (*praští ho sklenicí*)

VYHAZOVAČ: Au. Ty krávo. Kurva!

DÁŠA: Anička zdrháme!

VYHAZOVAČ: Nikam!

ANNA: Pust'te-tu-kabelku!

DÁŠA: Něchaj ju! (*všechno se zpomalí, zvuk trhání kabelky*)

ANNA: Doprdele! Celý se to rozsypalo!

DÁŠA: Pod' přeč, pod' přeč!

5. VIKTOR A KAREL V ROXY

(tuctuc hudba)

KAREL: To vypadá, že Martin až zas tak na prdeli nesedí... Asi ho škrtilo na gulách! Šéfe, co civíte pořád do toho mobilu, koukejte radši, co je tu řeziva!

VIKTOR: Já nečumím do mobilu debile, ale do GPS aplikace!

KAREL: Hele tamhle, ta holka je skoro nahatá!

VIKTOR: Soustřed' se! A pamatuj si: nehledáme Martina, hledáme nějakou slovenskou pipinu!

KAREL: Su soustředěný! Ale jak ji tady najdeme, šak je to tu pička na pičku?

VIKTOR: *(kouká do mobilu)* Musí být někde tady. Možná víc uprostřed.

ANNA: S dovolením. Uhněte, pozor.

(Anna a Dáša běží, vrazí do Viktora)

VIKTOR: Auuu, čum na cestu, dylino...

ANNA: Ježíš, pardon, já nechtěla...

DÁŠA: Pod'!

KAREL: Šéfe, viděl ste ji!

ROXYHOLKA 2: *(v dálce)* Sněží! Ježíšek!

VIKTOR: *(už má pozornost jinde)* Viděl...

KAREL: Měla úplně průsvitný tričko.

KLUCI A ROXYHOLKY/SBOR: Hééj, dej mi to. Wow, to je jízda. Hustý! Já chci taky!

VIKTOR: Támhle! Můj matroš se válí po zemi.

6. PŘED KLUBEM

DÁŠA: Si celá?

ANNA: Já jo, ale roztrh mi kabelku! Sakraaa. Co ty?

DÁŠA: Dobré. Dobré. Ladvinka je zjavne praktickejšia.

ANNA: Hm... tak ten matroš asi docela dává.

DÁŠA: Hej. Musíme to začat' selit, nech to máme z krku!

ANNA: Zpátky nejdu! Jsi blázen?

DÁŠA: Ne, ne, ne. Myslím, že ten chalan mal pravdu...
ANNA: Kterej?
DÁŠA: Ten, čo nás poslal na Hlavák. Tam bude kl'ud a plno degustátorov!

7. PARK U HLAVÁKU

BEZDOMOVEC 1: Hej, šťávy. Nemáte drobásek?

BEZDOMOVEC 2: Holky, jestli jste charita, tak tu mám závažnej prípad zduřelýho bambóňa, hehehe!

DÁŠA: Nenávidím chlapov.

ANNA: To je stereotypizace.

BEZDOMOVEC 3: Pojd'te sem, máme víno, zahřejeme vás! Poslední metro stihnete!

ANNA: Máš pravdu! Jdeme pryč!?

DÁŠA: Nie, kukaj... Tamta ženská... teda ak je to ešte ženská!

ANNA: Vidiš tohle z tebe udělaj drogy! Proto bys je neměla brát.

DÁŠA: Pripomeň mi to až dodýľujeme, ok? Pod' za ňou.

ANNA: *(šeptem)* Vždyť vypadá děsně. *(pak mile nahlas)* Dobrý večer paní.

KATKA: Nazdar!

DÁŠA: Môžeme vás na chvíľku vyrušiť?

KATKA: Já použitý stříkačky nemám! Já už je vodevzdala!

ANNA: Ale to ne.

KATKA: A drobný taky nemám.

DÁŠA: Nie... to vôbec...

KATKA: Jestli ste jehovistky, tak v boha nevěřím... už dvacet let!

DÁŠA: Nie sme jehovistky! My by sme... potrebovali s niečím pomôcť!

KATKA: Lesbický trojky nedělám!

ANNA: *(k Dáše)* Nenajdeme někoho jinýho?

KATKA: Přesně, najděte si někoho jinýho! Každý si nakonec najde někoho jinýho a mě odkopne jak kus hovna! *(rozpláče se)* Láska je kurva, holky... kurva! Nikdy žádnýmu nevěřte! Podívejte na mě, co ze mě udělala láska!

DÁŠA: Láska k pervitínu?

KATKA: Nebuď drzá, holčičko! Víš, kdo já jsem? Já byla miss Vinohrady! Čtvrtá na miss Praha! Kobra jak lusk! Chlapi slintali, když mě viděli. Každýho jsem mohla mít... a já kráva naletěla tomu debilovi... Krist (*škyt*) Kri... (*škyt*)

ANNA: Děkujeme! Tak... na shledanou.

KATKA: Stát! Jestli vám jde jen o tu trojku, tak za litr jsem svolná. Ale dospod nejdu!

DÁŠA: Nejde o sex, ide o ... o drogy!

KATKA: Aha! Hele, jestli jste tajný, tak neberu, nemám a nedýluju.

DÁŠA: Tajný nie sme a máme...

KATKA: Co máte?

DÁŠA: No to práve nevieme.

ANNA: Potřebovaly bychom vědět, co vlastně máme.

KATKA: A kde jste to sebraly?

ANNA: Spolubydlící s tím seknul. Někam se zakopal.

KATKA: Šli po něm jo?

DÁŠA: Trošku po ňom dupali, no... Je na dne... Všetko sa to naňho zosypalo.

ANNA: Prostě, mohla byste se na to kouknout, nebo třeba ochutnat, nebo si to šnupnout, nebo píchnout, nebo to uvařit, nebo vykourit nebo nevím?

KATKA: Tak mi to ukažte.

ANNA: Mám tady pár pytlíků...

KATKA: (*kouká na pytlík*) Ukaž? (*otevře pytlík a čichne si*) Hm... To nevypadá zle. Zkusim trošku... (*nasype si trochu na hřbet ruky, pak šnupe*)

DÁŠA, ANNA: (*chvilka ticha*) Tak co?

KATKA: Áááá... takhle nahonem nevím. Dej mi ještě.

DÁŠA: (*septem*) Ty vole, ta má nosné dierky jak vjazdy do Blanky!

KATKA: A ještě do druhý nohy... a zuby přešetíme...

ANNA: Tak co myslíte?

KATKA: Kurva, to dupe! Holky, tohle nemůžete prodávat takhle! Na to tady nikdo není zvyklej! Wow, to je jízda! Musíte to něčím říznout, klidně jedna ku jedný. Budete toho mít dvakrát víc!

DÁŠA: My toho ale nechceme mať viac. My sa toho chceme rýchlo zbaviť.

KATKA: Já vás toho klidně zbavím!

ANNA: Za peníze...

KATKA: Aha... A kolik toho máte? Tyhle tři pytlíky?

ANNA: Máme toho doma tak půl kila.

KATKA: Půůů kila... fúúú... Tak hele, princezničky, uděláme to takhle: vy mi koupíte v burgrkingu nějaký žraso a já... kde bydlíte?

DÁŠA: V Holešovicích.

KATKA: Výborně... a já vás pak doprovodím domů, a tam si dáme školeníčko a workshop jak pro prodejce Novýho prostoru...

DÁŠA: Školeníčko?

ANNA: U nás doma?

KATKA: No jasně, dyť se na sebe podívejte, pobíháte po Sherwoodu a zadarmo nabízíte nejlepší fet v Praze. Ale dneska je váš šťastnej den! Potkali jste tetu Kát'u! A teta Kát'a ví a za pár géček poví.

ANNA: To byste byla moc hodná, Katko.

KATKA: Hodná nejsem, ale nesnáším plejtvání! Tenhle matroš přímo volá po dětským pudru!

DÁŠA: Aha, akože riediť.

KATKA: To je mantra každýho dýlera, holčičko... ředit, ředit, ředit... to říkal už Vladimír Iljič!

ANNA: To neříkal.

KATKA: Zní to jako začátek krásnýho přátelství, co, vy čubky!? *(plácne Annu přes zadek, Anna vyděšený zvuk)* Tak hopsej, kobylo!

8. NA PERONĚ

(první půlku scény jsme u Viktora a Karla, je máme na detail, holky jsou z dálky, krátce od jejich setkání jde mikrofon s Annou, repliky jsou tam psané jako materiál, cílem je mít situaci zmatenou, poradí se bude ladit při natáčení)

KAREL: Brrr, hrozně to tu fučí.

VIKTOR: *(slyšíme aplikaci v mobilu)* Ta Slovena musí být někde tady... Koukej se kolem sebe.

KAREL: Tady je hrozně lidí. Kam všichni jedou takhle o půlnoci?!

VIKTOR: Jsme od ní asi dvacet metrů. Koukej po někom s ledvinkou.

KAREL: Co když je na druhé straně, šéfe? Já přes koleje nepůjdu, ještě by mě zabila elektřina, to se prý stalo!

VIKTOR: Zastavila se. Je na téhle straně. Asi spíš doprava, blíž ke kolejím. Už se to zas hýbe. Jdou naším směrem!

KATKA: *(volá)* To není možný! Co jste mi to daly? Já mám halušky!? Seš to ty? No je to von?! Viktore!

DÁŠA a ANNA: *(rychle za ní, taky volají)* Cože? Co? Kam jdeš? Katko!

KAREL: Šéfe, vy tu smažku znáte?

VIKTOR: Cože?

KAREL: Mává na vás! Jde k nám.

VIKTOR: Proboha, to je přece... to nemůže být ona!

KATKA: *(Karla a Viktora máme na detail, z dálky slyšíme, blížící se Katku, jak volá)* Dvacet let! Já tě neviděla dvacet let!

ANNA: Můžem prosím vědět, o co tady jde?!

KATKA: *(holkám)* To je Viktor! *(jemu)* Ty ses vůbec nezměnil! Představ si, že tady holky maj ten nejlepší koks, co jsem kdy měla! Musíš to zkusit! Maj toho prej ještě půl kila.

DÁŠA a ANNA: *(rychle za ní, taky volají)* Viktor? Proboha, ne! *(chytnou ji)* Co děláš?! Stůj!

VIKTOR: Kateřino!?

KAREL: Šéfe, to je ta buchta s průsvitným tričkem! A má Martinovu ledvinku. Myslim, že jsme je našli i bez gé pé es.

VIKTOR: Tu s ledvinkou mi podržíš. *(nahlas)* Katy? Jsi to ty? Co tu děláš!?

ANNA: Tohle není dobrý, tohle není dobrý.

KATKA: Zaučuju tyhle dvě křehule, jsem něco jako instruktor, víš! Viktore, musíš jít s náma. Uděláme večírek!

VIKTOR: A kam máte namířeno? Že by do Holešovic?

ANNA: Žádnej večírek! My... máme hrozně přísnou majitelku!
DÁŠA: Už musíme ísť. Katko, pojd! Aničko!
KAREL: Kampak? Zastav se, ať se seznámíme!
DÁŠA: Nešahej na mňa!
ANNA: Nechte ji na pokoji!
KAREL: To je ale hezká ledvinka. Ta je tvoje?
DÁŠA: Ja...
KATKA: Viktore, jak to, že jsi zase v Praze? Já myslela, že sem nesmíš! Vy jste se už usmířili?
VIKTOR: A vy? Vy jste se snad rozešli, nebo co?
KATKA: Myslíš, že bych takhle vypadala, kdybych s ním furt žila?

přijíždí metro v dálce

ANNA: Už to jede! Musíme nastoupit! Dášo!
KATKA: Koupíte mi někdo lístek? Já jsem slíbila bohu, že už nebudu jezdit na černo!
VIKTOR: Ty věříš v Boha?
KATKA: Ted' už zase jo, když mi tě přihrál, Viktoru!
VIKTOR: Já v té ledvince něco mám. Něco jsem si v ní zapomněl. A potřebuju to zpátky.

(příjezd metra, metro staví)

DÁŠA: Pusti ma!
KAREL: Nemrskej sebou, čubko!
DÁŠA: Tu ledvinku si klidně nechaj! Ale pusti ma! *(kousne ho)*
ANNA: Utíkej! Dášo! Katko, poběž!
KATKA: Já musím běžet, Viktore, pojd' s náma!
KAREL: Ona mě kousla! Ta pizda mě kousla! No jen počkej! *(běží za ní)*
VIKTOR: *(volá)* Chyť ji! Katy, stůj!

(dveře se otvírají, vystupují nějací lidé, všeobecný zmatek, ale mikrofonem musíme být pořád u Anny, mít Dášu a mafiány trochu dál)

ANNA: *(běží před Dášou)* Dášo, musíme nastoupit!
DÁŠA: *(běží za ní)* Jo! Do tohto vagonu!

KATKA: *(běží za nimi)* Holky, kam furt běžíte? Co děláte?

KAREL: *(doběhnul Dášu u dveří)* Utíkáš rychle...

DÁŠA: Nechaj ma. Au!

KAREL: Ale já su ze Zlína jako Zátopek!

VIKTOR: *(z dálky volá)* Katuško, Katy, to zmizíš, sotva ses objevila?!

METRO: Ukončete prosím výstup a nástup, dveře se zavírají.

ANNA: Rychle dovnitř! Dělejte!

KATKA: Počkejte na Viktora, hrozně dlouho jsme se neviděli!

ANNA: Nastup! *(strhne Katku k sobě do vozu)*

KATKA: Jáu, co děláš? Vždyť by za chvíli jelo další!

dveře se v ten moment zavřou, celý zmatek utichne.

ANNA: Uf. No tak to bylo vo fous. *(vteřina ticha)* Kde je Dáša?! Kde je Dáša?!

KATKA: Zůstala s mládencema venku. Nestihli to. Pročs tak spěchala?

Metro zatroubí a rozjede se.

ANNA: Dášo!

METRO: Příští stanice: Florenc.

4. DÍL

ANNA

DÁŠA

KATKA

MATKA

KAMIL

VIKTOR

KAREL

KRISTIÁN

IVOŠ

KOLEMJDOUCÍ

OCHRANKA

GIRL 1-4

MUŽ 1-7

BARMANKA

SEX 1-4

METRO

1. NA PERONĚ

(na peroně, Dášu drží Karel, metro odjíždí, Viktor přichází)

DÁŠA: Pust' ma, ty hovado!

KAREL: Zklidni se, kotě, nebo ti fláknu!

DÁŠA: Pomóc! Pomôžte mi niekdo!

(plácnutí facky)

DÁŠA: Ty vole, ty si mi dal facku...

VIKTOR: Seznamte se, to je Karel!

KAREL: Karel! Ahoj.

VIKTOR: A Karel nejde pro ránu daleko...

KOLEMJDOUCÍ: Co se to tu děje! Slečno, je všechno v pořádku, potřebujete
pomoc...?

DÁŠA: Ano potřebujem. Prosím.

KAREL: Hubu drž!

KOLEMJDOUCÍ: Okamžitě ji pusťte, nebo volám policii

VIKTOR: To se mi na vás Pražácích líbí, že nejste lhostejní k osudu druhých!

KOLEMJDOUCÍ: Já jsem z Olomouce.

VIKTOR: Tak to s tebou budu mluvit jako s krajanem! Viděls Matrix?

KOLEMJDOUCÍ: Co?

DÁŠA: Nebav sa s nimi a volaj fízlov.

VIKTOR: Opravdu chceš fízlům vysvětlovat, jak jsi přišla k mojí ledvince?

KOLEMJDOUCÍ: Volám...

KAREL: Nene, nevoláš...

(zvuk rozšlapaného mobilu)

KOLEMJDOUCÍ: Co si to dovoluješ!

(plácnutí facky)

KOLEMJDOUCÍ: Auu!

VIKTOR: Uděláme to jako v Matrixu: dostaneš na výběr... tohle je Karel a tohle
je jeho pěst. Ukaž mu pěst, Karle...

KAREL: Hele...

VIKTOR: U nás se jí říká: konečné řešení.

KAREL: Přesně!

KOLEMJDOUCÍ: Aha.

VIKTOR: A tohle (*vytahuje peněženku*) je František... (*vyndává bankovku*)
Palacký... První, druhý a třetí...

DÁŠA: Pust' ma, au!

KAREL: Nemrskej se!

VIKTOR: Tak co si vybereš? Karla nebo Frantu...?

KOLEMJDOUCÍ: Asi Frantu...

VIKTOR: Já věděl, že vy Hanáci máte radši peníze než holky!

DÁŠA: Debil!

KAREL: A teď padej!

KOLEMJDOUCÍ: Děkuju. Nashledanou.

VIKTOR: Nashle. Olomoučák - slušně vychovaný kluk.

KAREL: (*táhne Dášu*) A my jdeme do auta...

KOLEMJDOUCÍ: (*volá už z dálky*) Ale neublížíte jí, že ne?

VIKTOR: To záleží na ní... Tvůj problém už to každopádně není... Jdeme!

DÁŠA: Au, pust' ma, ty pleško!
(*plácnutí facky*)

DÁŠA: Jauu!

2. V METRU

ANNA: Dáša. Dáša tam zůstala. Zůstala tam. To je v piči, to je pruser, piči.

KATKA: Kdo je Dáša? Já myslela, že Dáša seš ty.

ANNA: Do prdele, já jsem Anna, ta druhá je Dáša... Unesl jí Viktor!

KATKA: Já jsem Katka...

ANNA: To je mi jedno, já chci Dášu!

KATKA: Já si přijdu jak v kalendáři, samý jména...

ANNA: (*pere telefon, vyzvánění*) Nebere to! Co budeme dělat?

KATKA: Řezat!

ANNA: Koho?

KATKA: Nikoho! Jedeme tam, kde máte to zboží, musíme ho říznout, takhle to prodávat nemůžete...

ANNA: Do prdele, právě mi unesli kámošku...

KATKA: Jakou?

ANNA: Dáší přece!

KATKA: Aha... Ona se najde. Můžu si ještě dát?

ANNA: A ty myslíš jen na drogy!

KATKA: No... no jo no.... to se feťákům stává...

ANNA: Hele, ty znáš toho týpka, co po nás jde?

KATKA: Viktora?

ANNA: Jo, Viktora! Takže to je TEN Viktor od Martina?

KATKA: Kdo je Martin?

ANNA: Spíš kdo je Viktor?

KATKA: Viktor je zlatíčko... můj miláček.

3. V AUTĚ

KAREL: Kam mám jet, šéfe?

VIKTOR: Nikam, nastartuj a pusť klimu!

(zvuk startéru a motoru, fén klimatizace, zapne se i rádio J.Korn – Žal se odkládá)

VIKTOR: Tu ledvinku...

DÁŠA: Jakou?

VIKTOR: No do prdele! To se budeme opravdu bavit takhle? Když jsi byla dost chytrá, abys mě obrala, tak si to teď nekaž. Tu ledvinku!

DÁŠA: *(odepíná ledvinku)* Zas tak chytrá som nebola.

VIKTOR: *(rozepíná ledvinku)* Kde to je?

DÁŠA: Preč.

VIKTOR: Podívej se na něj... Na něj se podívej! To je Karel.

KAREL: Karel. Ahoj.

DÁŠA: To už jste mi jednou říkal...

VIKTOR: Karel se mnou nejel, aby kladl otázky, Karel je tu, aby získával odpovědi tam, kde otázky nepomůžou.

DÁŠA: Akože... nejde pre ranu ďaleko?

VIKTOR: Přesně! Vidíš, jak jsi chytrá! Ale já? Já kurva nestojím o to, abys mi zakrvácela auto, jak vidíš, mám ho v kůži, tak pojďme začít pěkně od začátku, v klidu... Víš co, *(plácne ji přes koleno, Dáša vyjekne)*, já začnu... Podívej *(škubání látky)*, víš, co to je?

DÁŠA: Štěníce?

KAREL: Cheche, blbko! To je GPS lokátor.

VIKTOR: Karle! Nemluv...

KAREL: Sorry, šéfe...

VIKTOR: Celou dobu vím, že ta ledvinka ležela v Holešovicích! A ty mi teď řekni, kde je, kruva, mý zboží...

DÁŠA: Celé je to nedorozumenie. Martin... zmizol a nechal nám tam mobil a ledvinku plnú.

VIKTOR: Martin zmizel? Kam?

DÁŠA: Netuším, prenajal si u nás izbu, nast'ahoval sa, odyšiel a zatiaľ sa nevrátil.

VIKTOR: Tak jste si řekly: asi zázrak! Volání osudu!

DÁŠA: Potrebujeme prachy.

VIKTOR: To já taky, děvčico, to já taky! A protože jste tak šikovné, udělám vám nabídku kterou nelze odmítnout.

KAREL: Hehe... Šéfe, vy jste úplně jak Kmotr.

VIKTOR: Karle...

KAREL: Já vím... nemluvit.

VIKTOR: Zboží si nechte. Chci tři miliony v keši. Dva za zboží a mega za Martina. Měl u mě totiž dloužek.

DÁŠA: Dlužil len pol mega!

VIKTOR: Vida, takže jste si stihli i pokecat, než zmizel?

DÁŠA: Toto celé je omyl! Vezmite si to zpať a predajte si to sám!

VIKTOR: Ne, ne, ne. Tyhle časy už mám za sebou, děvčico, já nejsem žádný vekslák, abych zevlil na ulici. Chci tři miliony! A chci je do tří dnů!

DÁŠA: Cože? Trvalo nám celej večer, než jsme udaly pět gramů toho svinstva!

VIKTOR: Takhle o mém zboží nemluv... Je to ten nejlepší matroš na západ od Brna a to jen proto, že v Brně už ho mají taky!

KAREL: Je to kvalita, chápeš.

DÁŠA: Jo, to vravela aj tá smažka.

VIKTOR: Myslíš Kateřinu? Takhle o ní nemluv!

DÁŠA: Tak pardon, nevedela som, že sa poznáte.

4. Z VÝTAHU NA CHODBU A ŠUP DOMŮ

VÝTAH: Třetí patro.

KATKA: *(vylézají z výtahu)* Jenom jednu čáru! Malinkou lajničku, prosím. Já vim, že máš! Jednom jeden šnupec, drobounkej šnupeček!

ANNA: Pšššt. Nedám! Podívejte se na sebe. Měla byste se jít léčit!

KATKA: Já s tím nemám problém. Můžu kdykoli skončit, ale ještě jsem nezačala... Dej mi ten zbytek, co máš v tom pytlíku, no tak! Jenom dva prstíčky...!

za dveřmi se ozve štěkot malého psa

ANNA: Proboha, ticho, vzbudíš celej barák. *(hledá klíče)* Za chvíli jsme doma.

KATKA: *(rozsvěcí a zhasíná světlo na chodbě)* Uděláme si diskošku.

Tuc...tuc...tuc...

MAJITELKA: *(za dveřmi)* Vít'o! Ticho! Vít'o! No tak.

štěkot malého psa

KATKA: Jééé. Pejsek. Tam naproti maj pejska?! *(jde ke dveřím majitelky)*

Pejsku! Já ti rozumím. Haf.

ANNA: *(šeptá)* Šššš! Katko! Zapluj dovnitř!

MAJITELKA: *(otevívá dveře, pes vyběhne)* Co tu děláte v jednu ráno?! Zbláznily jste se?! Kdo to je?!

ANNA: Jée... dobrý večer, paní Vaňková!

ohromný štěkot Víti

KATKA: Potysseem! No miláčku, ahooj! *(klečí u něj, začne ho drbat, pes se zklidní)*

MAJITELKA: Co ten kravál? To snad nemyslíte vážně! Ženská, nechte toho psa!

Víťo!

KATKA: Tak ty jsi Víťa? Víťáčku potyseem!

MAJITELKA: To je smrad. Fuj. Koho jste to sem přivedla? Snad ne nějakého bezdomovce!

ANNA: To je... Moje maminka.

KATKA: *rebarbora se psem, jak má hezký ouška a tlapičky do pozadí pod dialog*

MAJITELKA: Maminka? *(zastydí se)* Já myslela, že vaše maminka...

ANNA: Oni měli dneska v alzheimer centru osvěžovací den... Mají se vracet na známý místa, být s příbuznými. Byly jsme na opeře a pak jely metrem.

MAJITELKA: To jste hodná. Kéž by se takhle staral někdo o mně. Proč maminka tak...

ANNA: Smrdí? Nebojte se to říct nahlas, je to prostě tak. Však víte, že oni pak často zapomenou dojít si na záchod. Je to náročný.

KATKA: *(stále rebarbora, teď jí pes líže obličej)* No ano, olízej mě, pořádně, ještě tady, no ano! Ňu, Ňu, Ňu,...

MAJITELKA: Víťo! Fuj! Teda pardon. Víťo, stačí.

ANNA: Je dojemná, vidíte. Není Víťa canisterapeutickéj pes? Podívejte, jak ji uklidnil. Pojd', mami! *(tahá Katku)* MAMI, prosím tě, nech toho psa...

KATKA: Můžu si ho nechat?

MAJITELKA: To se Víťovi moc nelíbí...

KATKA: Mně se Víťa líbí moc. Vid', Víťo *(vrčení, rafnutí)* Jauu, ty kurvo zlá! Tě pobodám ty svině!

MAJITELKA: Víťo, pojd'!

ANNA: Taky půjdeme, *(tahá Katku)* pojd' mami. Musíme si prohlídnout rodinný album...

KATKA: Hovno, seru na tvou rodinu. Bude se smažit.

MAJITELKA: Maminka má asi hlad. Ale takhle na noc by se nemělo smažený.

ANNA: Dobrou noc!

5. V BYTĚ

(zabouchnutí dveří)

ANNA: Do prdele, co to mělo bejt?!

KATKA: Kde máte koupelnu?

ANNA: Tamhle. Dášo? Dášo, seš tady?

KATKA: *(z koupelny)* Já se nemyla tak tejden! *(pouští vodu)* Můžu si dát vanu?

ANNA: Jo.

KATKA: Si musím umejt ten kousanec, nechci od toho čokla něco chytit...

(tekoucí voda, zvonění telefonu)

ANNA: No, haló, Dášo, já doufala, že budeš doma. Kde seš?!

KATKA: *(v pozadí)* Kdo volá?

DÁŠA: Chytli ma.

ANNA: Já vím, já vím, je mi to líto. Mám tě jít zachránit? Mám zavolat policajty? Co mám dělat?

VIKTOR: *(vezme si telefon)* Policajty nevolej. Do tří dnů chci tři mega, jinak tvoje kámoška pozná Baťův kanál.

ANNA: Co? To je nějaká metafora?

VIKTOR: Tři miliony. Do soboty.

DÁŠA: Anička!

(obsazovací tón)

ANNA: Dášo! Dášo!

KATKA: Kdo to byl?

(Anniny vzlyky)

6. HOTELOVÝ POKOJ

DÁŠA: Ten špagát sa mi zarezáva do kože.

VIKTOR: To máš blbé.

DÁŠA: Tu na nohe ma niečo svrbí. Na stehne.

Viktor: Hm.

Karlův zpěv z koupelny (Michal David - Děti ráje)

KAREL: *(z dálky) Nám to vyjde / Co chceme máme / S větrem v zádech počítáme / Máme vůli / nám to vyjde / Všechno vyjde nám.*

DÁŠA: Mohol byste ma tam poškrabať, Viktor?

(ticho, zní jen Karlův zpěv)

DÁŠA: Môžem vám tak hovoriť? Viktor?

VIKTOR: Klidně mi říkej Evžene, ale ujišťuju tě, že do tebe vidím jak do Macochy. *(paroduje)* Viktore, mohlo by stem a poškrabať na stehně? Viktor, ja som len blbá ženská... Viktor, ty se mi páčiš... Pojd'me si tohle ušetřit, Kdybych potřeboval přebílať, dám vědět.

KAREL: *(ještě dozpívává a vychází v ručnících)* Všechno vyjde náááám... Šéfe, ta sprcha je neuvěřitelná. Má i masážní trysky, to jste vybral krásný apartmán. Všechno je tu takové heboučké!

VIKTOR: Karle, zavaž si ten župan pořádně a utři si nohy, kapeš tady.

KAREL: Pardon, šéfe.

DÁŠA: Takže, keby som bola... poslušná, aj tak by stem a nepustili?

VIKTOR: Pustím tě za tři miliony, kurva, čemu na tom nerozumíš?!

DÁŠA: Tak dobre! Tak si naserte, pretože mŕtvá som už teraz! Kde by asi Anička tie prachy zohnala?

VIKTOR: Karle, ulož slečnu vedle.

DÁŠA: Môžete ma rovno zastreliť, pretože takto sa o mňa budete musieť akurát tri dni starať a nakoniec nebudete mať ani prachy ani koks. Kurva!

KAREL: Tak pojd', kotě, pudeme hají...

DÁŠA: Nechj ma! Pust' ma!

VIKTOR: Ruce ji klidně rozvaž, ale zamkni ji tam. Z okna snad skákat nebude.

KAREL: Slyšíš princezno? Jsme v pátým patře.

na detail slyšíme, jak si Viktor nalévá z minibaru

VIKTOR: A nebude zkoušet ani křičet z okna, volat na recepci, ťukat klíčkama do radiátorů nebo spouštět požární alarm. Žádný tyhle figle, nebo bude flákanec!

a z dálky hádku Dáši a Karla

DÁŠA: Nedotýkaj sa ma, máš mastné ruky!

KAREL: To je krém tady! Mám vyvážené pé há. *(rozvazuje provazy)* Dobře jsem ten gumicuk utáhl, jen ted to jde blbě! Jak mám vláchnou a hebkou plet'. Tak. *(zpívá)* Už jsi zas volná...

DÁŠA: *(pokusí se s ním prát)* Ty hajzel plešatý!

KAREL: *(dá jí facku, Dáša křikne bolestí)* A dost. Škrábat mě můžeš na zádech, ale do oka ne! Spi, nebo tě vypnu!

DÁŠA: *(trochu pláče)* Kurvaaaa. Kretén!

KAREL: *(zamyká dveře)* Hrozně divoká holka. Ale pěkná. Šéfe, nemohl bych si s ní trochu... tentononc?

VIKTOR: Ne - strašně u toho řveš a já si chci odpočinout.

KAREL: Já se jen zeptal! Jé, šéfe, minibar, můžu?

VIKTOR: Nalij si. A mně taky.

KAREL: Děkuju, děkuju... *(nalévá si)* Já jenom tak na lepší spaní, trošku. ... A šéfe, můžu se něco zeptat?

VIKTOR: Hmm.

KAREL: Vy ste znal tu smažku z metra? Ono to totiž vypadalo, neurazte se, šéfe, jako byste vytuhnul, když ste jí viděl.

VIKTOR: Hmm.

KAREL: Že vám pak jako, nic ve zlým samozřejmě, ale utekla ta druhá buchta... Tak jsem chtěl jenom vědět, co se děje. Jestli ji znáte.

VIKTOR: *(dlouze vzdechne)* Znam... Před dvaceti lety mi Kateřina zlomila srdce.

KAREL: Není možný, vy přece nemáte srdce, šéfe.

VIKTOR: Ted' už ne, Karle... ted' už ne.

7. FLASHBACK POD HVĚZDAMI

Katka ml.: Jé, a támhle! Vidiš? Zrovna padá! Něco si přeji!

Viktor ml.: To nebyla hvězda Katko, to byl meteor.

Katka ml.: Mně to nezkazíš.

Viktor ml.: *(políbí ji)* Já ti to nechci kazit. Naopak. Podívej. Něco pro tebe mám.

Katka ml.: Jééé, jsem netušila, že seš takovej romantik. Neříkej mi, že je to prsten!

Viktor ml.: No... to neříkám. Tohle je něco mnohem lepšího. Drž to pořádně. Ať se ti to nevysype.

Katka ml.: Aha. To je... Co to je?

Viktor ml.: Je to takový... kosmický prášek! Vesmírný zážitek.

Katka ml.: Ale Viktore, já slyšela, že drogy nejsou dobrou nápad. Člověk na tom prej může být hrozně rychle závislej.

Viktor ml.: Katuško, jen to zkusíme. To není droga, je to instantní večírek!

Katka ml.: A to mám... *(stydlivě)* šňupnout?

Viktor ml.: Srolujeme stokorunu. Zacpu si jednu díрку. Takhle. A teď. *(šňupne si)* Ahh.

Katka ml.: Dobře, ale poprvý a naposled. *(šňupne si)*

7. HOLEŠOVICE

KATKA: Přestaň rvát Ančo a podej mi váhu a to matro!

ANNA: *(rachta v kredenci)* Na.

KATKA: Hm. To fakt vypadá na půlkilo. Počkej... 479 géček. Ukaž *(šňupe)* ááá. pičo, to je nejlepší matroš evr tohle...

ANNA: A co to teda je?

KATKA: No kokeš, ale prvotřídní!

ANNA: A za kolik se prodává takovejhle kokeš?

KATKA: Klidně čtyřku za gram. Možná i víc, přestala jsem sledovat vývoj na trhu.

ANNA: 479 krát čtyři tisíce to máme... *(tukání do mobilu)*... to nejsou ani dva miliony.

KATKA: Ty to počítáš po gramech?

ANNA: A jak jinak.

KATKA: *(šňupe)* Áááá.

ANNA: Sakra, můžeš přestat?! Já ty drogy potřebuju! Mám tři dny na to, abych sehnala tři mega!

KATKA: Holka, ty tohle musíš říznout a pak střílet celý.

ANNA: Jako všechno?

KATKA: Jo! Najednou, sakumpikum...

ANNA: A komu?

KATKA: No... to musíme vymyslet právě. Ale prodat to musíme, protože jak znám Viktora... počkěj!

ANNA: Takže ty toho Viktora znáš?

KATKA: No jasně, před dvaceti lety jsem mu zlomila srdce.

ANNA: A do prdele.

KATKA: Ale Viktor není důležitěj, důležitěj je Kristián. Půjč mi telefon.

ANNA: Ty nemáš svůj?

KATKA: Žiju na ulici, kurva! Všechny mý telefony skončily v zastavárně.

ANNA: Kam chceš volat?

KATKA: Kristiánovi, ten jedinej to od nás může koupit... Mám jeho číslo vytetovaný tady, čum.

ANNA: Kdo je Kristián?

KATKA: Psst... Kriši!

KRISTIÁN: Kdo volá?

KATKA: To jsem já! Katy.

KRISTIÁN: Kdo?

KATKA: Katy! Z Tazu!

KRISTIÁN: Neznám!

KATKA: Tak jinak: dvě lahve tequily, kradená rikša, hlava v kečupu... Ale už se na tebe nezlobím!

KRISTIÁN: Do prdele! Katy!? Co chceš!?

KATKA: Chci tě vidět, mám pro tebe...

KRISTIÁN: Ale já tě vidět nechci. A nevolej mi!

KATKA: Krišiáne... ty vole, von to položil. To je kokot! Přitom tohle všechno je jeho vina!

ANNA: Jak jako jeho vina?

KATKA: To je jedno! Jdeme za ním!

ANNA: Kam? A kdo to vlastně je?

KATKA: Bejval moje všechno. Teď je to jen hajzl, co se s náma bude bavit jedineč, když se mu to vyplatí. A půl kila sněhu týhle kvality už se mu, kurva, vyplatí. A my ho najdeme kde? My ho najdeme v Koridě, tam bejval vždycky...

ANNA: V Koridě? Jak to víš?

KATKA: Protože Korida mu patří! Aspoň doufám, že to ještě neprodal. Máš něco na sebe? Musíme se na to fest vykobřit, nebo nás tam nepustěj.

ANNA: Fest vykobřit?

KATKA: *(šňupne si)* Úuuuu, tak to je dobrodružo, to mě bavííí.

8. Před Koridou

(klapání podpatků po dlažbě)

KATKA: Kurvadrát, ty boty jsou mi velký. Na takovejch štekách jsem stála naposledy na maturit'áku!

ANNA: Ty máš maturitu!?

KATKA: Nebyl to můj maturák. Já tam jenom brala peněženky. Stát! Ukáž! Kohopak to tady máme?

ANNA: To jsme my dvě v odrazu ve výloze...

KATKA: Hele... Dášo...

ANNA: Já jsem Anna...

KATKA: Tak Ančo, to, že smažím první ligu, eště neznamená, že mám mozek vystrachanej do komplítu. A čum! Musíš uznat, že vypadám kurva dobře!

ANNA: A to zas jo! Prokoukla si. Ten rozjasňovač ti dělá lepší pleť!

KATKA: Tak jdeme na to! *(zpívá)* Když Praha za noci, zazáří neónem, není mi pomoci, já musím ven honem...

OCHRANKA: Hou, hou, hou, hou smaženko... rovnou tam vraž zpátečku!

KATKA: Kdo? Já?

OCHRANKA: Jo ty! Seš nastřelená jak náušnice. Nechci tě sbírat někde po hajzlech!

KATKA: Ale koloušku, to si mě s někým pleteš, já jsem teta Kateřina, já roznáším radost a smích a potřebuju se dostat dovnitř.

OCHRANKA: Zapomeň!

KATKA: Ty kreténe debilní vole! Já jsem v tomhle klubu trsala, ještě když ty sis ani neuměl přetáhnout předkožku, ty kokote!

OCHRANKA: Vypadni.

ANNA: Ale my tam jdeme spolu!

KATKA: Jo!

OCHRANKA: Vás slečno samozřejmě pustím, ale tady maminka musí jít spinkat...

KATKA: Sakra proč si všichni myslí, že jsem tvoje máma?!

ANNA: Protože se chováš stejně dementně! Pojd' kousek stranou. (*klapot podpatků*) Co navrhuješ?

KATKA: Sejmeme toho vocasa!

ANNA: Jasně, a plán bé?

KATKA: Plán B? Budem potřebovat plan C, D a E. Budeme potřebovat delší abecedu. Zatím tam zkus jít a ptát se na Kristiána.

ANNA: A ty?

KATKA: Dej mi klíče od bytu!

ANNA: V žádném případě! Nenechám te samotnou v našem bytě s půl kilem koksu!

KATKA: Tak jestli umíš sama z půlkila udělat kilo, který projde u Kristiána, tak se můžeme rozloučit. Díky za fet, boty, sukni a vanu...

ANNA: No jo, dobře! Člověk jednou v životě potřebuje odborníka a hned je to borka, co vykrádá kočárkárny!

KATKA: Brzdi, holka, já jsem kočárkárny nikdy nedělala.

ANNA: (*vytahuje klíče*) Jasně! Pravidla! Nepolezeš do ložnice, neděláš bordel na chodbě a hlavně - máme to zvážený a bude tam toho stejně, až se vrátím, jasný!

KATKA: Jasný! Na mě se můžeš spolehnout! Hele, sleduj, udělám si pás cudnosti!

ANNA: Co to je?

KATKA: Vteřinový lepidlo. Zalepím si obě dírky a zboží bude přede mnou v bezpečí! (*mluví se slepeným nosem*) Táák, a je to! Spokojená?

ANNA: Bože, tohle je moc! Počkej! Koho se mám ptát na toho Kristiána?

KATKA: Vole, asi šatnářky a uvaděčky, né? Na baru! To sou, do prdele, kšefty! Dej mi svůj telefon!

ANNA: Proč?

KATKA: Až se k němu dostaneš, zavoláte mi a já mu to vysvětlím! Všechno pořešíme!

ANNA: To zní... jednoduše.

KATKA: Tak to nezkurvi Aničko!

9. V KLUBU

úplně jiná atmosféra, něco jako Twin peaks. Všechno vnímáme z perspektivy Anny, je to pro ni nový svět, stojí a slyší útržky rozhovorů, koláž hlasů, smíchů.

GIRL 2 To prase se mi udělalo do vlasů, ty vole, vypadám je Tina Turner!

MUŽ 1 Hmm... máš spodek hebkej jak palčáky z králíka.

GIRL 4 (*slovensky*) Vieš, čo je Chupa chups? Chalani hovorili, že som najlepšia fajčárka z dediny.

MUŽ 2 Promiň, ale až budu chtít dlachnit něco takovýho, pořídím si kokršpaněla...

GIRL 1 (*zpívá*) Pojd', ukážu ti cestu ráááájem...

MUŽ 3 Šprcka, jak pláštěnka, kurva leží jak prkno a ještě vypadá jak moje stará, sem se málem nevycákal...

GIRL 1: Namasíruju tě a pak pomazlím, jemně tě chytну za krk a pak si tě odvedu a přikurtuju...

BARMANKA: Dianka musela náhle odjet, ale máme tu Bianku a Paulu, které se vám rády budou věnovat.

MUŽ 3: Když mi sedla na ksicht, konečně jsem pochopil, co je waterboarding...

MUŽ 1: Říkám - není nad upřímně mokrou holku!

GIRL 1: ... pak klasika trojboj, střík do gumy a odchod na párek...

BARMANKA: Co koukáš, seš tu prvně?

ANNA: Cože? Co?

koláž utichne, Anna stojí na baru

BARMANKA: Dáš si něco? Co koukáš?

ANNA: Já... já někoho hledám.

BARMANKA: Co si dáš se ptám.

ANNA: Colu. A rum, prosím!

BARMANKA: Kubíčko?

ANNA: Co?

BARMANKA: Cuba libre!?

ANNA: Jo! Já bych potřebovala mluvit s Kristiánem!

BARMANKA: Toho neznám!

ANNA: Dyt' mu to tady patří!

BARMANKA: Fakt? Říká kdo?

ANNA: To je jedno, prostě bych s ním potřebovala nutně mluvit...

BARMANKA: Sto osmdesát!

ANNA: Cože? Jo, aha, dvě stě... teda pokud mi řeknete, kde ho najdu.

BARMANKA: Jakože za dvacku pustím k majiteli tohohle baru cizí holku, co ho chce prudit?

ANNA: Je to fakt důležitý!

BARMANKA: Nebaví se s nikým z ulice.

ANNA: Prosím. Jde o mojí kamarádku.

BARMANKA: Zkus se zeptat kluků dole ve sklepě!

ANNA: Ve sklepě?

BARMANKA: Pod náma je ještě jeden bar! Támhle jsou schody. Ale radši se tam moc nerozhlížej.

ANNA: Dík, tu dvacku si nechte!

BARMANKA: Pfff.

Anna prochází dál kolem baru, muži na ni pokřikují

MUŽ 7: Děláš áčko? Seš docela raketa!

MUŽ 4: Pojd si sednout k nám!

MUŽ 6: *(křikne na ni)* Hele, ty jsi tu nová? Za kolik?

ANNA: Omlouvám se, já tu nepracuju!

MUŽ 6: Výborně! Tak mi dej zadarmo!

po cestě dolů slyší páry, jak spolu šukaj, vzdychání, hekání a do toho občas pár vět, zas třeba 15s, na detail slyšíme Anny komentáře typu: “To zvládneš Aničko, to zvládneš. Všechno bude dobrý. Neohlížej se. Děláš to pro Dášu, musíš ji zachránit. Panebože.”

SEX 1: Líbí se ti to? Ukaž mi, jak se ti to líbí.

SEX 2: Aaaaah, už budu! Jo!

SEX 3: Tak ty jsi zlobil! (*švihnutí bičíku*)

SEX 4: Hej, kočko, nechceš se k nám přidat?

ANNA: (*vyděšeně*) Ne! Děkuji. Já... já jen procházím, někoho hledám.

IVOŠ: A koho hledáte, slečno?

ANNA: Já... hledám Kristiána.

IVOŠ: Žádněj Kristián tu není.

ANNA: Ale já pro něj něco mám.

IVOŠ: Žádněj Kristián tu není.

ANNA: Mám s ním domluvenou schůzku.

IVOŠ: Žádněj Kristián tu není!

ANNA: Chci mu něco prodat!

IVOŠ: Kristián nic nekupuje!

ANNA: Takže tu je.

IVOŠ: (*zarazí se*) Dejme tomu.

ANNA: Ale nic nekupuje.

IVOŠ: I kdyby tu byl, tak nekupuje, a navíc tu není.

ANNA: Ale před chvílí tu byl!

IVOŠ: Kdy?

ANNA: Když jste říkal, že nic nekupuje.

IVOŠ: Tohle je skrytá kamera? Kdo tě poslal? Sagi?

ANNA: Katka.

IVOŠ: Brožová? Ta už pro nás nedělá!

ANNA: Katka z Hlaváku.

IVOŠ: Neznám!

ANNA: Já... chtěla bych tu pracovat.

IVOŠ: Tak proč to neřekneš hned! Počkej tady.

Otevře dveře, slyšíme nějaký šum, rebarbora s K., pak se otočí zpět

IVOŠ: Běž rovně, poslední dveře napravo.

ANNA: Děkuju!

IVOŠ: Neděkuj, je dost možný, že tě za chvíli budu vynášet!

10. KRISTIÁNŮV KANCL

KRISTIÁN: Pojd' blíž. Tak ty u nás chceš pracovat?

ANNA: *(snaží se být sexy, ale je děsně nejistá)* Já... jmenuju se Anna a...

KRISTIÁN: Mluvit budu já! Doufám, že nečekáš, že koupím zajíce v pytli.

ANNA: Já jsem chtěla spíš...

KRISTIÁN: Začni rozepnutím šatů.

ANNA: Co?

KRISTIÁN: Chci tě vidět nahou, než tě zaměstnám!

ANNA: Aha, ale já...

KRISTIÁN: Jestli s tím máš problém, Ivoš tě vyprovodí.

ANNA: Ne, ne... jasně... svlíkání... to je... to dělám každé den, žejo. *(Anna se snaží se rozepnout si šaty a přitom jakoby tančí)* Když on je ten zip takovej...

KRISTIÁN: Otoč se. Otoč se pěkně pomalu.

ANNA: *(otáčí se)* Je takovej zaseklej trochu. Ha, už dobrý.

KRISTIÁN: Dobře, teď ty šaty nech pomalu spadnout na zem.

ANNA: To... asi nepůjde, tyhle musím svlíknout přes hlavu.

KRISTIÁN: Tak přes hlavu. Pomalu. A zavlň se v bocích.

ANNA: *(s šatama přes hlavu)* Líbím se ti? Líbí se ti moje nohy? Jau, sakryš, náušnice. Uf. Dobrý. He.

KRISTIÁN: Teď si stáhni punčochy, jednu po druhý.

ANNA: Já... žádný nemám. Venku je celkem teplo.

KRISTIÁN: Nemluv o počasí. Tancuj. Pustím ti k tomu něco.

(začne hrát hudba <https://www.youtube.com/watch?v=plFXo28LE0o>)

ANNA: Na tohle mám tancovat?

KRISTIÁN: Buď trochu víc sexy. Tvoje ruce jsou jako ruce tvýho milence. Jako by tě hladil.

ANNA: *(trochu tančí)* Já... já tohle nikdy nedělala.

KRISTIÁN: Strč si prst do pusy a předkloň se!

ANNA: *(s prstem v puse)* Takhle?

KRISTIÁN: Hloubš.

ANNA: *(citoslovce, že se trochu dusí)*

KRISTIÁN: Ne prst hloubš, předkloň se hloubš.

ANNA: *(vyndá si prst z pusy)* Aha, pardon.

KRISTIÁN: *(s pobavením)* Nic se neděje, pokračuj.

ANNA: *(snaží se být sexy, ale bojí se)* Mám si sundat podprsenku?

KRISTIÁN: Zatím ne. Teď si lehni na postel a zavři oči.

ANNA: *(vyděšeně)* Já myslela, že se budete jen koukat!

KRISTIÁN: Když si kupuješ rajče, taky ho prohmatáš, jestli není shnilý... Teď si lehni na postel a zavři oči.

(cinkne přezka pásku)

5. DÍL

POSTAVY

ANNA

DÁŠA

KATKA

MATKA

KAMIL

VIKTOR

KAREL

KRISTIÁN

IVOŠ

VEDLEJŠÍ (můžou se prolínat s ostatními epizodními napříč celým seriálem)

PEJSKAŘKA

ZPRÁVAŘ

POKLADNÍ

OSVĚTLOVAČ

VYSÍLAČKA

FÍZL 1

1. KRISTIÁNŮV KANCL

Kristián rychle přepíná mezi zlostí a tím, jak je milej.

KRISTIÁN: Ted' si lehni na postel a zavři oči.

ANNA: *(lehá si)* Jasně. Jak chcete. Oči mám – zavřený. Huh. Hej, to je můj zadek!

KRISTIÁN: Otoč se!

ANNA: Na záda? Au! Tak jo, na záda, no... Hej, to už přeháníte! Na prsa ne!

KRISTIÁN: Hm... štěnici nemáš?

ANNA: Nejsem fyzl!

KRISTIÁN: Ted' mi křehce vzdechni do ucha.

ANNA: Prosím?

KRISTIÁN: Vzdechni... mi... do ucha. Ale jemně! Nechci přijít o bubínek. *(Anna vzdechne)* Docela hezký. Ten zvuk miluju od dětství. V pubertě jsem na turnajích sbíral míčky na tenisových kurtech. Čtyřhry žen byli mý nejoblíbenější. *(krátký flashback hekání tenistek)* Pak to hráčkám tenisová asociace zatrhla. Tak jsem si otevřel saunu a naslouchal jak děvčata schází do ledového bazénku. *(krátký flashback hekání sauneřek)* Ted' už máte sunu v každém obchod'áku a hekání se rozředilo. Musel jsem si otevřít bordel. Donutil mě k tomu systém. Vzdechni ještě. *(Anna vzdechne)*
Ale stehna by sis mohla oholit líp. *(přepne mu, začne rvát, běhat po kanclu)* Co vás ty matky, kurva, učeť, že si ani neumíte oholit nohy! *(nakloní se k Anně, prská jí do ucha)* Přitom moje máma... moje máma se holila břitvou! A stehna měla jak ze sametu. Ze sametu!

ANNA: *dech plný strachu a nervozity*

IVOŠ: *(vpadne do místnosti)* Šéfe, uklidníme se, vydejcháme se, posadíme se, napijeme se...

KRISTIÁN: Já jsem, kurva, úplně v klidu, ale co mě vytáčí sou takovýhle šmudly, určitě si ani nevzala čistý gaťky... *(vezme ji za gumu od kalhotek a pustí ji, typický zvuk)* Ha! A máš je zaříznutý, špíno!

ANNA: Auuu!

KRISTIÁN: Tak co vlastně chceš? Pracovat tady asi ne, co?

ANNA: *(napětí z ní spadne)* Ježíši, já myslela, že mě znásilníte, nebo zmlátíte. Fuf. Aaaaah. Bože. Mám úplně husí kůži.

KRISTIÁN: To mě mrzí, že jsme tě zklamali. *(přepne)* Tak kdo tě poslal? Co chceš?

ANNA: Nikdo mě neposlal! Mám něco, co by vás mohlo zajímat.

KRISTIÁN: Odkud ty víš, co mě zajímá?

ANNA: Jedna... známá, říkala, že vás zajímají drogy.

KRISTIÁN: Drogy? Proč by mě měly zajímat?

ANNA: Obchodně?

KRISTIÁN: *(přepne)* Jakože kšeftuju s drogama, to se mi, kurva, snažíš říct?! Já!? S drogama?! *(klidně)* Slyšíš to Ivoši!?

IVOŠ: Slyším!

KRISTIÁN: Tak tady slečna si myslí, že jedná s dýlerem, do prdele práce!! *(klidně)* A máš něco?

ANNA: *(vyděšená)* Já... mám to v kabelce. Sebral mi ji ale tady váš pan vyhazovač. Ivoš.

KRISTIÁN: Ivoši!

IVOŠ: Ano?

KRISTIÁN: Vyskládej mi tady obsah kabelky, kterou jsi slečně údajně zabavil, na stůl. A víš co, já teď zavřu oči a ty říkej, co budeš vytahovat.

IVOŠ: Jasně, šéfe.

KRISTIÁN: A měň u toho hlasy!

IVOŠ: Rozumím *(mění hlasy)* Mobil. Peněženka. Kapesník... posmrkanej.

ANNA: Pardon.

IVOŠ: Tampony. Rtěnka. Pepřák.

KRISTIÁN: Pepřák? Dej mi cáknout! *(vyplazuje jazyk)* jenom na jazýček *(zvuk spreje)* Ááá... ssss... no, slabý... Jak se jmenovala ta chilli paprička, co jsme si přivezli z jižní Ameriky?

IVOŠ: Satan's shit...

KRISTIÁN: Jo! Tak tohle je proti satanovi čajíček Pigi *(zamlaská)*. Co tam máš dál?

IVOŠ: *(zkoumá to)* Dezinfekce? Dáte si, šéfe?

KRISTIÁN: Ne, to jsou hrozný sračky.

IVOŠ: Tohle asi bude...

ANNA: To je suchej šampon.

IVOŠ: Ibalgin. Náplast. Žvejkačky. Hmm.

ANNA: Nešahejte na to!

KRISTIÁN: Co? Co to je?

IVOŠ: Kalhotky.

KRISTIÁN: Dej mi přivonět!

ANNA: Héj! Jsou čistý!

KRISTIÁN: Hmm, škoda, po tom pepřáku nic necejtim... Ivoši!

IVOŠ: *(přivoní si)* Jsou fakt čistý, šéfe!

KRISTIÁN: To se mi líbí, takže taková šmudla zase nebudeš!

IVOŠ: A překvápko! Otevřete oči! *(ukazuje pytlík)*

KRISTIÁN: *(vezme si to od něj)* Tak tuhle zásilku jsi mi přinesla? A to je všechno?

ANNA: Mám toho víc!

KRISTIÁN: Ivošku, podívej se hloubš.
(zvuk vyhazováku, zvuk párané látky)

ANNA: Né, co děláte?!

IVOŠ: Ucho už utrhlý měla!

ANNA: Tu mám od mámy!

KRISTIÁN: Jasně, nebo z policejního fundusu a schováváš v ní štěnici...

ANNA: Nikde nic neschovávám, už jste mě kvůli tomu svlíknul donaha! Mám kokain a chci ho prodat, to je celý. Jsou všichni gangsteři tak paranoidní?

KRISTIÁN: Gangstři, už dlouho mi tak nikdo neřekl. *(zas drsně)* Kdes k tomu koksu přišla?

ANNA: Nechal mi to doma spolubydlící.

KRISTIÁN: Hm, podezřelý, těžko uvěřitelný!

ANNA: Mrtvej spolubydlící.

KRISTIÁN: Ale! Tak Šmoulinka umí i škrábat! *(předá drogy zpátky gorile)* Ivoši, koukni se na to.

ANNA: Nė, já nikoho nezabila, on se zabil sám.

KRISTIÁN: Jasně, asi špatný svědomí.

IVOŠ: Vypadá to dobře. *(čuchne k tomu)* Koks.

KRISTIÁN: Dej to sem! *(udělá si lajnu, zvuky kreditky)* Byla jedna lajnička a ta měla bratříčka. U jednoho stolu, rovnali se spolu. Pak se s nosem potkali, dobrou chuť si popřáli. Dobrou chuť! *(šnupne si)* Aaaaaah. Uuuuuu. No! Takovejch 85%. Možná 90%. Ještě to můžeme vzadu zrecenzovat. Odneseš to tam, ať víme.

IVOŠ: Ano, šéfe.

KRISTIÁN: Tvůj spolubydlicí měl kvalitní zboží. Mám se ptát, odkud to je?

ANNA: Ne!

KRISTIÁN: Aha, takže tajnej zdroj. Nemám rád tajnosti. Ale mám rád hádanky. Ty taky?

ANNA: Co?! Jo... Jasně.

KRISTIÁN: Řekni mi nějakou.

ANNA: Teď? Dyt'... děláme kšeft.

KRISTIÁN: Neděláme kšeft, teprve se poznáváme. Řekni mi hádanku.

ANNA: Eeee... Ježíš... ffff... Je to černý a letí to přes rybník, co to je?

KRISTIÁN: Nevím. Rey Koranteng?

ANNA: Ne! To je rasistický! Dobře nakopnutej kocour!

(Kristián se hystericky směje, Anna se k němu ze slušnosti přidá, náhle Kristián přestane, okamžitě přepne do vážného módu)

KRISTIÁN: A teď já! Poslouchej! Co se stane lidem, který se se mnou snažej vyjebat?

ANNA: Nejspíš špatně dopadnou?

KRISTIÁN: Teda! *(zatleská)* Tys to rozlouskla jak veverka oříšek, příště ti dám nějakou těžší.

ANNA: A můžeme... zpátky?

KRISTIÁN: Za kolik prodáváš?

ANNA: Potřebuju tři miliony. Dám vám to všechno.

KRISTIÁN: Tři milióny!? Tak to ti dám ještě jednu hádanku: je to papírový, šustí to a leží to v ocelový skřínce za obrazem Ivety Bartošové. Co je to? Ne! Nenamáhej se, na to bys nepřišla! Jsou to moje těžce vydělaný peníze! A víš, co se stane těm, co se mě snažej obrát o moje těžce vydělaný peníze?

ANNA: Nejspíš špatně dopadnou!

KRISTIÁN: Tebe je na striptérku škoda! Pálí ti to jak Horst Siegl na bránu! *(zvážní)* Bude to takhle: Zítra mi tohohle přines kilo. A dám ti... ty peníze, co požaduješ.

ANNA: Kilo? Ale to je pod cenou! Jeden gram má přece hodnotu čtyř tisíc! Četla jsem to na wikipedii!

KRISTIÁN: Nesmíš věřit všemu, co vidíš na internetu! Za čtyři ho střílim Sagvanovi! Cena pro tebe je trojka! Si myslíš, že kradu? Nekupuju to po gramech! Kilo za tři mega! Zejtra!

ANNA: Zejtra?

KRISTIÁN: Máš s tím problém? Říkala si, že to zboží máš doma? Já jsem plně likvidní, takže... Dohodneme se?

ANNA: Jo... dohodneme. *(plácnutí rukou)* Takže zítra tady?

KRISTIÁN: Blázníš, ženská? Nenechám tě přivlíct kilo matra do svý svatyně! Nikdy nevíš, kdy to tu vyberou fízlové! Sejdeme se v mém hotelu. Ivoš ti dá adresu a číslo pokoje.

ANNA: Tak jo... můžu se oblíct?

2. PEJSKAŘ A PEJSEK

Příroda a kroky v trávě, psí dech, v dálce štěkot. Nejprve pes běží, pak začne něco žrát. Pak běží o kus dál a tam začne něco hrabat.

PEJSKAŘKA: Přines, Denny! Přines! Přines klacíček! Proč nepřineseš - Co to žereš, nech to. Fuj! Pust'! Denny! Pust'! Fuj! Co to bylo? Cos to sežral, ty prase! A dost, ke mně. Nehrabej tady. KE MNĚ! Přestaň tu hrabat. Proboha, co to je?! *(zděšený jekot)*

3. ZPRÁVY

ZPRÁVAŘ: A máme tu mimořádnou zprávu. Kriminalisté zasahují u děsivého nálezu v Hostivařském lesoparku v Praze. Náhodná kolemjdoucí zde dnes krátce po desáté hodině dopoledne objevila tělo mrtvého muže, kterému chyběl palec na pravé ruce. Okolnosti smrti zatím nejsou známe, a k jejich objasnění byla nařízena soudní pitva. Z databází hledaných a pohřešovaných lidí se nepodařilo zjistit, totožnost muže. Policie se proto obrací na veřejnost s žádostí o pomoc při identifikaci.

PEJSKAŘKA: Já... venčila jsem jako každý ráno u přehrady. A Denny to prostě nechtěl pustit. Vypadalo to jako nějaký párek. Snažila jsem se mu to vyndat z tlamy, a cejtla jsem, jako že je tam kost. *(breakdown)* Nepustil to, prostě to sežral. I s tím nehtem! *(pláče, pak je pyšná)* A pak najednou začal hrabat a objevila se noha! Já přemýšlím, jestli by on vlastně neměl být spíš policejní pes! Myslíte, že bych ho mohla nějak pronajímat? Třeba by vyčmuchal i dinosaura... *(vypnutí televize)*

4. NA HOTELOVÉM POKOJI

Jsme u Viktora na pokoji. Viktor a Dáša koukají na zprávy, Karel si čistí zuby v koupelně. Slyšíme proud vody a kartáček.

VIKTOR: *(vypíná televizi)* Dášo, Dášo, Dášo, když už něco dělám, tak to dělám pořádně. Když někoho zakopávám, tak to kurva neudělám v posraném lesoparku, ale udělám si výlet někam do chá ká o!

KAREL: *(z koupelny, čistí si zuby, volá)* Zlatej Baťův kanál!

VIKTOR: Nebo tak... traverzu ke kotníkům, žbluňk a problém neexistuje!

DÁŠA: Ja som taká krava.

VIKTOR: Vraždu zvládne každý debil.

KAREL: Ano, ano.

VIKTOR: Ale zbavit se těla, to už člověk musí mít rozum. Já třeba hraju sudoku, abych trénoval mozek. Nebaví mě to, nejde mi to, ale snažím se.

DÁŠA: Ale my sme ho nezabili! To ten bojler!

KAREL: Bojler jako Transformers! Přišel z vesmíru, aby zabíjel lidi!

VIKTOR: Samozřejmě, že dobrá krycí historka je základ. Ta tvoje je ale hodně slabá!

DÁŠA: Bol mŕtvy, keď sme ho ráno našli!

VIKTOR: Tak jste ho obraly a zakopaly! Nešťastná náhoda!

KAREL: *(čistí si zuby)* Proč jste mu řezaly ten prst? *(přijde s kartáčkem v puse)* Kvůli otiskům? Nebo máte nějaký fetiš?

DÁŠA: Ne, potrebovali sme ho na odomknutie telefonu. Ale Anna potom ten telefon hodila do priehrady. A ja tam ten prst zabudla. Sem blbá!

KAREL: To jsi. *(jde si odplivnout do koupelny)* Telefon sis měla nechat a palec hodit do vody. Za palec ti ve frcu nic nedaj!

VIKTOR: Máš jediný štěstí, že jeho máma je mrtvá a fotr v base, nikdo po něm neštěkne.

KAREL: *(volá z koupelny, ale blbě vyslovuje)* Stejně to byl hňup!

VIKTOR: Byl můj nejlepší! Proto jsem ho poslal do Prahy, aby prodával mé zboží! A ještě jsem mu říkal: Oči otevřené, chlapče, Praha je plná nebezpečí! A ten blbec se nechá zabít hned první den! A já najednou nemám ani Martina, ani zboží, ani peníze!

DÁŠA: To mi je ľúto!

VIKTOR: Karle, podej Dáši telefon. Ať může zavolat té své kámošce!

KAREL: *(něco si dělá s obličejem)* Moment!

VIKTOR: Zeptáme se jí, jak je na tom. Jestli už sehnala penízky, nebo tě zakopeme jako Martina. Neboj, bude to hloubš.

DÁŠA: Aaaah. Toto sa vôbec nemalo stať!

VIKTOR: Jasně, chtěly jste si užít prachy za můj zboží, to by vám to ale muselo myslet jako nám! *(křikne)* Tak co je s tím telefonem?

KAREL: Jo-oooo! *(moc dobře nemůže mluvit)* Už jdu! Tady.

VIKTOR: Díky. *(podívá se na něj)* Co to máš na ksichtu, debile?

KAREL: To je maska! To tam bylo v koupelně! Jsem to jenom chtěl vyzkoušet.

DÁŠA: To je Golden mask, mala by prozářit plet'...

VIKTOR: Panebože zabte mě. Na. Volej.

DÁŠA: *(hledá kontakt, vytáčí)*

VIKTOR: Ale žádný vybavování. Mluvit budu hlavně já.

DÁŠA: Neberie to. *(slyšíme tón vyzvánění)*

VIKTOR: Vysrala se na tebe. Půjdeš pod zem. Ale nejdřív si tě nakrájim jak gothaj. *(zvuk vyhazováku)* A pak tě zasypu cibulí a zaliju octem. Třeba mi vyklíčí něco bio.

DÁŠA: *(šeptem)* Zdvihni to, zdvihni to, zdvihni to. *(nahlas)* Ten nůž nebude potřeba, Viktor!

VIKTOR: Ale bude! Víš kolik bodných ran musíš průměrně zasadit oběti, aby vykrvácela do jedné minuty?

DÁŠA: *(pláče)* Nevím.

VIKTOR: 42. To není jen tak. Chce to zručnost a kondičku.

ANNA: *(rozespale zvedne telefon)* Dášo! Kolik je?

DÁŠA: Anička! Ty spíš? Mna sa tu chystajú zabiť a ty kludne spíš?

ANNA: *(pod Dášou protestuje)* Jsem půlku noci dělala striptýz v najtklubu. To se nezdá, ale člověka to unaví.

DÁŠA: Striptízom tri milióny nezarobíš.

VIKTOR: *(vezme Dáše telefon)* Jak jsi na tom, Dášina kamarádko? Už máš aspoň nějaký keš?

ANNA: Zejtra. Zejtra to máte. Večer v deset nebo v jedenáct ty prachy budu mít.

DÁŠA: Cože, fakt? Jak jsi to dokázala?

VIKTOR: *(přesvědčený, že Anna blafuje)* Ty ještě mluvíš ze sna pusinko, vid? Připrav se, že Dáška zažije peklo na zemi a pak pod zemí! *(chytne Dášu pod krkem/za vlasy)*

DÁŠA: Aaaah...

ANNA: V deset večer se mám potkat s jedním chlápkem v hotelu Abaton, a ten mi dá tři miliony.

VIKTOR: Kdo by ti dal tři miliony v cashi? To nedělá ani homecredit! Navíc za půl kila matroše?

ANNA: Jmenuje se Kristián a vlastní prej spoustu hotelů a nightclubů od Václaváku po Žižkov. Já teď jen vrátím auto Kamilovi, stavím se za mámou a...

VIKTOR: Jak že se jmenuje?

ANNA: Kamil... půjčil mi auto.

VIKTOR: Ten druhý... teda první.

ANNA: Kristián?

VIKTOR: *(vydechne)* Kristián... vysokej, paranoidní, arogantní mačo?

ANNA: Tak nějak.

VIKTOR: Kristián a hotel Abaton... dobře. Hlavně z toho vynechte Katku!

ANNA: Katku... jo, ta je stejně tuhá, ustlala si u Dáši v pokoji.

DÁŠA: Čože? Tak to ma kludne zabite, pretože inak ma zožeru blchy!

VIKTOR: Katku nech spát a koukej to neposrat! *(položí ji telefon)*

5. ALZHEIMER CENTRUM

MATKA: Furt mi tady někdo něco krade! Furt! Měla jsem TADY položený čaj a zas ho tu nemám. Prášky jsem tu měla, jsou pryč... Mohla byste zařídit, aby mi sem necourali cizí lidi?

ANNA: Ano, mami, spolehni se. Já jim to řeknu. Maminko, ten hrnek máš tady na stole. Tady, na. Napij se. A prášky... počkej... máš pod polštářem. Bože, ty tady máš celou lékárnu! Já to radši vezmu k sobě, abys to nesnědla najednou! Jo?

MATKA: Děkuju, jste zlatá, sestřičko, a můžu vás poprosit o nějaký prášky na spaní? Já vůbec nespím. Celý dny jenom koukám do stropu.

ANNA: Když jsem přišla, tak jsem tě vzbudila, co to povídáš!

MATKA: Cože? Pošlete sem Kamila, já s váma mluvit nechci. Budu si stěžovat!

ANNA: *(pro sebe)* Kamil, Kamil, Kamil. *(nahlas, klidně)* Paní Malá, asi vám budu muset změřit tlak.

MATKA: Tlak? Myslíte, že ho mám vysoký?

ANNA: Možná bude trochu vyšší, protože se zbytečně rozčilujete! Lehněte si, tady, dejte mi ruku a dívejte se na mě. *(zavazuje ji na ruku šátek)* Do

obličej. Paní Malá, pamatujete si, jak jste s dcerou, když byla malá, vždycky natáčely hudební klipy?

MATKA: Hudební klipy... Ano, natáčely jsme... Já... Já jsem si vždycky na sebe navlíkla všechno možný, korále, velký brejle, prostě abych byla vymóděná jak zpěvačka.

ANNA: A vaše dcera Anička?

MATKA: A Anička.

ANNA: Bylo jí asi deset a měla v ruce kameru, která nefungovala, ale to jí nevadilo... A natáčela.

MATKA: A natáčela mě, režírovala mě! Měla jsem za úkol stát za závěsem, pak se rozběhnout, skočit na gauč a zpívat.

ANNA: *(zpívá, jemně potichu)* Pak hledej tam, kde není tíže zemská. Ted' zatím zůstaň dole,

OBĚ: *(matka se nejistě přidá)* Ted' zatím zůstaň dole *(naplno)* já jsem ženská, já jsem ženská. Dlouhá, bílá žhnoucí kometa. V dálce dráhu mléčnou zametá.

ANNA: Mami! *(rozbrečí se)*

MATKA: Copak se děje? Něco vás trápí? Proč brečíte, slečno?

ANNA: *(vzlyky a do toho zmatené vysvětlování)* Já... Já jsem všechno posrala. Prostě... Všechno se to... posralo. Já jsem udělala děsnou chybu, neměla jsem, neměla jsem s tím souhlasit! Dáša navrhla, že... To je jedno.. Já se bojím, že... my dvě... už se možná nikdy neuvidíme!

MATKA: Ale no tak. Nic se nejí tak horký, jak se uvaří. Vždyť jste ženská! To zvládnete! Všechno zvládnete. Kdybyste viděla mojí Aničku, Já jsem na ni tak pyšná! Ona má teď hrozně práce, točí film. Slíbila mi, že spolu pojedeme do Sydney do Opery!

KAMIL: Ehm, ahoj! *(nervózně si odkašle, už stál za dveřmi chvíli)*

MATKA: Kamile! Tahle sestřička je hrozně nešťastná, asi nikoho nemá!

ANNA: *(otírá si oči)* Jak dlouho už tady stojíš?

KAMIL: Skončila mi... mám po... šichta... zrovna... tak jsem... jak jste zpívaly. Promiň.

ANNA: To neva. Tady máš ty klíče, díky moc za půjčení. A lopata je v kufru.

MATKA: *(prozpěvuje si v pozadí rozhovoru)* Ubohá Rusalko bledá, zajatá v kouzlo lidských pout! Voda tvá všude tě hledá, nadarmo chce tě obejmout!

KAMIL: Jak se vám řídilo... auto? Nekapalo?

ANNA: Až na ten malej kufr dobrý. Docela ti to jede!

KAMIL: Můžu ti nějak pomoci?

ANNA: Hm... Nemáš na půjčení tři miliony? Vrátil ti to. Do konce života.

KAMIL: *(smích)* Jasně! Jen nevím, jestli budu mít drobný. *(štrachá po kapsách)* Mám tu tisícovku, bude ti to zatím stačit? Hahaha.

MATKA: Okamžitě mi vraťte ty peníze! Ležely na nočním stolku!

KAMIL: Paní Malá, ty peníze vám dám do šuplíku, ano? *(vrzání šuplíku)*

MATKA: No proto! Tady se strašně krade!

ANNA: Kamile? Myslíš, že se do tvýho auta vejde invalidní vozík?

KAMIL: No... když ho složíme...

ANNA: Chtěla jsem mámu vzít na výlet. Možná poslední...

MATKA: *(zpívá)* poslední bitva vzplála!

KAMIL: Ty někam jedeš?

ANNA: Ne, letím! Letím s mámou do Sydney! Chceš pilotovat?

MATKA: Kamile, vy byste měl poznat mojí Aničku, ta by se vám líbila!

KAMIL: Ano, líbila! Držte se, paní Malá, poletíme!

Nakládají matku na invalidní vozík, Anna říká instrukce jako letuška před startem.

ANNA: Dámy a pánové, vítáme vás na palubě našeho letadla. Připoutejte se a připravte se na vzlet!

MATKA: Počkat, já s sebou nemám pas!

Společně jedou s vozíkem a Anna napodobuje zvuk letadla.

6. OPERA

POKLADNÍ: Bohužel, máme dneska úplně vyprodáno.

ANNA: Prosím, je to hrozně důležité.

POKLADNÍ: Slečno, tohle představení je vyprodané už měsíc dopředu. Já žádná volná místa nemám. Mám vás posadit na lustr?

ANNA: Na lustr asi ne. Maminka by spíš potřebovala místo pro invalidy.

POKLADNÍ: Je vyprodáno!

MATKA: Aničko, ta paní mluví skvěle česky! A pak že čeština není světový jazyk!

ANNA: Mami, česky sice mluví, ale lístky nemá.

MATKA: *(rebarbora na téma, jak je Opera v Sydney krásná)*

KAMIL: Já to zkusím. *(jde k okýnku)* Dobrý večer, no jo, pořád stejný.

POKLADNÍ: Co mi sem čumíte! Dejte tu hlavu pryč!

KAMIL: Pardon, já se strašně omlouvám, ale víte, moje babička, tu nemůžete pamatovat, na to jste moc mladá, ona tu kdysi taky prodávala lístky. A to na mě dýchlo. Pokladna. Nejdůležitější metry každého divadla!

POKLADNÍ: Že jo! Já jim to říkám pořád, ale i ten blbej přímotop jsem si sem musela koupit sama! Umělci, kde by bez nás byli!

KAMIL: Babička říkala němlich to samý! Do puntíku! No... škoda.

POKLADNÍ: Co škoda?

KAMIL: Chtěl jsem svojí přítelkyni a její umírající matku vzít na operu, udělat dojem, ale... lístky nejsou, tak se nedá nic dělat. A víte co? Aspoň jsem viděl pokladnu a mám jistotu, že je v dobrých rukou! To mi stačí!

POKLADNÍ: Počkejte! Tak já vám něco vymyslím.

7. U OSVĚTLOVAČE

OSVĚTLOVAČ: Můžete se posunout trochu? Já přes vás skoro nevidím na tu scénu.

MATKA: Já prostě nechápu, že ti prodají lóži a posadí ti tam cizího chlapa.

ANNA: Sydney, no...

OSVĚTLOVAČ: Od toho skla trochu, ano?

VYSÍLAČKA: Diváci seděj už. Mužeme začít. Zhasni mi hlediště, prosimtě, a budeme začínat za pět.

OSVĚTLOVAČ: Jasný.

VYSÍLAČKA: Hod' mi tam bod'ák na toho dirigenta! Klidně trochu víc.

Ozvou se první tóny La Traviaty.

MATKA: To je krása. Nic hezčího jsem nikdy nezažila.

ANNA: Díky moc, Kamile.

MATKA: A nemůžete mi na ně trochu přisvítit?

OSVĚTLOVAČ: Pssst.

ANNA: (*šeptem*) Kamile, já bych si teď potřebovala odskočit a chtěla jsem tě poprosit, jestli bys mámu, až to skončí, neodvezl zpátky do jejího pokoje.

KAMIL: Jakože tu s námi nebudeš?

ANNA: Nebudu, ale jestli tu ještě zítra budu, tak přídu! Slibuju!

KAMIL: Já...

ANNA: A pak už s tebou někam puď (*dá mu pusy*)

KAMIL: Tak jo... Ahoj.

ANNA: Děkujeme pane osvětlovači.

OSVĚTLOVAČ: Jo, jo, dyť jo. Nashle.

7. KOUPELNA

KATKA: (*zpívá si ve vaně*) Bůh ví, kam jel a jakou mít by chtěl, dej ho z hlavy holka, nech ho být. Ten má svůj svět, své štreky tam a zpět, stále kotvy zdvíhá, přestaň snít.

ANNA: (*do jejího zpěvu, hledá ji*) Katko? Katko? (*klepe na dveře a pak vchází*) Ty se koupeš?

KATKA: Dala jsem si trochu pěny. Jen ten bojler děsně jikří, to tu někoho zabije!

ANNA: Za dvě a půl hodiny mi Kristián dá tři miliony!

KATKA: Super! Já věděla, že je ten pravej.

ANNA: Ale chce toho kilo, takže jsme v prdeli... Kolik tady zbylo? Už si to všechno sešňupala?

KATKA: No dovol. Dala jsem si jednu čaru. Maximálně čtyři. Malinký.

ANNA: To je moje holítko.

KATKA: Kristián je na stehna úchyl! Podej mi ručník!

ANNA: Kam jdeš?
KATKA: Potřebuješ kilo, budeš mít kilo! Votevři lékárníčku! Deme řezat!

8. ŘEZÁNÍ

Nerealistická, víc zvuková scéna. Na detail máme zvuky sypání, drcení, nůž po prkénku. Víc asmr sranda a nad tím hlasy různé hlasitosti a naléhavosti.

ANNA: Našla jsem paralen a brufen.
KATKA: Brufen nebrat! Nechceme to růžový.
ANNA: Hmoždír?
KATKA: Ten se hodí. Máte někde cukr?
ANNA: Krystal, nebo moučkověj?
KATKA: Moučku, dycinky moučku! Co je tohle?
ANNA: Bezlepková mouka.
KATKA: Dej tam lžíci. A jedlou sodu najdi! Máš nějaký Modáce?
ANNA: Jen coldrex. Citronovej. Dáša tu má nějakěj proteinovej prášek.
KATKA: Sypej! Jednu odměrku to snese! Budeme mít svaly!
ANNA: Tohle jsem vzala dneska mámě z pokoje.
KATKA: Memantin. Asentra. Tebokan. Hm, bude veselo.
ANNA: Přinesla jsem prášek na praní!
KATKA: To radši ne, to je jak savo do žíly!
ANNA: Sůl?
KATKA: Tu si dej do koupele, do našeho dortíku ji nedávej. Prášek do pečiva jsme tam zapomněli dát! Máš lak na vlasy?

(stříkání laku na vlasy, tím končí koláž a začíná reál)

ANNA: Myslíš, že tomu uvěří?
KATKA: Sosni.
ANNA: Já?
KATKA: Musíme to testnout. Nemůžeme selít nic, co bychom nezkusili.
ANNA: Ale já... já to nikdy nezkoušela.
KATKA: Udělám si takovou malou kobříčku, decentní na ochutnávečku. *(šnupne si)* Aaaaah. Tak to je něco. To je NĚCO. Ehhhh.

ANNA: Jaký to je?

KATKA: Ahhh. Tybláho, ty blááááho. Kurvaaaa. Dobrý šmėčko tohle. Pejsek a kočka hadr.

ANNA: Já to nechci! Vidím, co to dělá s tebou!

KATKA: Musíš to vyzkoušet, to je jízda vesmírná!

ANNA: Uka, jen si čuchnu, jestli z toho nejde cejtít ten vanilkovej protein.

Zvonění zvonku

ANNA: *(citoslovec leknutí)* Aaaah. Já to omylem vdechla! Sakraaaa.

FÍZL 1: *(za dveřmi)* Kriminální policie. Otevřete dveře.

FÍZL 2: Policie, otevřete!

6. DÍL

POSTAVY

ANNA

DÁŠA

KATKA

KAMIL

VIKTOR

KAREL

KRISTIÁN

IVOŠ

VEDLEJŠÍ (můžou se prolínat s ostatními epizodními napříč celým seriálem)

FÍZL 1

FÍZL 2

ZDRAVOTNÍK

ZDRAVOTNICE

ŘIDIČ

ŘIDIČ 2

ŘIDIČKA

APLIKACE

RECEPČNÍ

GORILA

POSLÍČEK

MODERÁTOR

1. POLICIE NA CHODBĚ

KATKA: Ahhh. Tybláho, ty blááááho. Kurvaaaa. Dobrý šmėčko tohle. Pejsek a kočička hadr.

ANNA: Já to nechci! Vidím, co to dělá s tebou!

KATKA: Musíš to vyzkoušet, to je jízda vesmírná!

ANNA: Uka, jen si čuchnu, jestli z toho nejde cejtit ten vanilkovej protein.

Zvonění zvonku

ANNA: *(citoslovec leknutí)* Aaaah. Já to omylem vdechla! Sakraaaa.

FÍZL 1: *(za dveřmi)* Kriminální policie. Otevřete dveře.

FÍZL 2: Policie, otevřete!

KATKA: Benga!

ANNA: *(panika)* Panebože! Panebože! Co budeme dělat? Já nemůžu do vězení, vždyť jsem ještě nenatočila žádněj film! Rychle, musíme to všechno spláchnout! Ne, spláchnout ne, to by se to dostalo do moře a delfíni by to vypili! Pijou vůbec delfíni!? Aaaaaa.

KATKA: *(plácnutí uklidňující facky)* Klííd! Vopovaž se cokoli splachovat! Nikdo tu nebude plejtvat mým talentem!

ANNA: Najdou to tady a pudeme sedět dřív, než zachráníme Dášu!

KATKA: Ty vole, ta vaše generace nic nevydrží! Přestaň ječet, jdi votevřít a já to mezitím schovám!

ANNA: To nevyjde, přijdou na to! Je tu hroznej bordel!

KATKA: NEBOJ. Jsem na šťáry zvyklá. Jenom je trochu zdrž u dveří!

ANNA: AAAAAAh! Já se zabiju, já budu mít infarkt. Hrozně mi buší srdce! A nemůžu přestat mluvit! Proč nemůžu přestat mluvit?

KATKA: Hezky jsme si to namíchaly, co?

ANNA: *HALUCINOGENNÍ KOLÁŽ (střípky vět, zvuků, dechů a citoslovce přes sebe, pocit, že se s Annou točí svět)* Aaaah. Potím se, točí se mi hlava. Hodně. Aaaah. Sakra. Určitě to poznaj. Určitě to poznaj! Hahahahah. Uuuuu. Jak vypadám? Vypadám v pohodě? Nenápadně? Vypadám sjetě, co? Aaaaaaah. Sakraaaa. Jsem sjetá!? Bože, já jdu sjetá otevřít

policajtům! Hihihihihihih. Tohle se nemělo stát! Ježíši, je to na mě poznat? Jak vypadám?

KATKA: *(mluví jakoby z dálky a hlas se přibližuje a oddaluje)* Běž votevřít. Benga nic nepoznaj! A tvoji mámu už hrát umím! *(hraje dementní)* Aničko! Vypadly mi zuby.

ANNA: Fakt vtipný.

zvonek zvoní znovu

ANNA: *(volá)* Anoooo! Momeeent. *(šeptem)* Doprdelaaaa!

KATKA: Počkej! Máš ještě trochu na nose - tak, dobrý.

ANNA: *(volá)* Už jduuuu! Huuh. Hůůůů. *(nadechuje se, vydechuje, otevírá dveře)* Dobrý den. Večer.

FÍZL 1: Kriminální služba policie České republiky.

FÍZL 2: Mluvíme s paní Annou Malou?

ANNA: Eeeh. Ano. Co? Já? Ehmm...

FÍZL 2: Prověřujeme skutkové okolnosti, které se týkají podezření ze spáchání trestného činu...

(začíná štěkat pes odnaproti)

ANNA: Vražda? Koho zabili? Já nic neudělala a mám na to svědky!

FÍZL 2: Neřekl jsem, že se jedná o vraždu. Proč si to myslíte?

ANNA: Asi koukám moc na detektivky.

FÍZL 1: Opravdu? Já taky. Kterou máte nejraději?

FÍZL 2: *(přerušit ho)* Domníváme se, že můžete mít informace, které mohou být nápomocné k vyšetřování.

FÍZL 1: Pustíte nás dovnitř?

MAJITELKA: Vít'o! Vít'o, klid! *(otevře dveře)* Á, dobrý den! Vít'a potřebuje čůrat. Já jsem Vaňková, majitelka domu. Potřebujete něco?

FÍZL 1: My za vámi zajdeme potom, paní Vaňková.

FÍZL 2: Nejdřív si potřebujeme promluvit tady s paní Malou a *(kouká do papíru)* paní Mikulovou.

ANNA: Ale Dáša tady...

MAJITELKA: Vy jste tady kvůli tomu psovi?

FÍZL 1: Prosím?

MAJITELKA: Tady slečny odnaproti! Umřel jim bernardýn!

ANNA: To ale nebyla vražda! On... něco špatnýho sněd a byl už starej navíc, nejmíň sedumdesát... na lidský jako roky.

MAJITELKA: Mně je sedumdesát!

ANNA: Tak vidíte, a jakou písničku máte vybranou na pohřeb?

MAJITELKA: Já se ale nechystám umřít...

ANNA: Všichni tam musíme, paní Vaňková! Já bych doporučovala Goťáka!
Být stále mlád to bych si přál,... (*zpívá, Fízl 1 se přidá*)

FÍZL 2: Ticho! Jak to bylo s tím psem?

MAJITELKA: Daly ho do koberce a vezly ho pohřbít... kam jste ho to vlastně vezly?
S tím sympatickým mladíkem... Jak jen se jmenoval ten kluk?

ANNA: Byl to jenom pes!

FÍZL 2: Aha... to je zajímavé.

ANNA: Paní Vaňková, už jděte, ať se vám neposere Vít'a!

MAJITELKA: No dovolte!

ANNA: Pojd'te dál, tudy (*policajti jdou*) - Nashledanou!

MAJITELKA: Kamil! (*volá*) Kamil se jmenoval, už si vzpomínám!
(*dveře bytu se zavírají*)

2. POLDOVÉ V KUCHYNI

KATKA: A zouvat se bude kdo? Mi tady našlapete, před chvílí jsem vytírala. Vy jste snad šlápnul do hovna, nebo co jste to sem přines za smrad!

FÍZL1: My se omlouváme, ale ve službě se nezouváme!

KATKA: Takže mi tu v poklidu to hovno rozmatláte... pomáhat a prasit, ty vole!

FÍZL 2: A vy jste? Dagmara Mikulová?

KATKA: No jasně, kdo jinej.

ANNA: (*skočí jí do řeči*) Ale né, to není Dáša, to je moje MAMINKA. (*šeptem*)
Víte, ona má Alzheimeru v pokročilém stádiu, ti lidi jsou pak často i agresivní... hlavně je důležitý jim nic nevymlouvat. Vy máte strašlivě, ale strašlivě modré oči.

FÍZL 1: Co prosím?

FÍZL 2: Budete péct?

KATKA: Spíš smažit... hehehe.

ANNA: Co? Péct? Proč myslíte?

FÍZL 2: Tady váš stůl... (*šustění pytlíků, bere je do ruky*) jedlá soda... prášek do pečiva... sůl... prací prášek...

ANNA: Si přepírám prádlo v ruce... v kuchyni... se sodou...změkčuje... Ale péct můžu taky vlastně, chcete péct, budu péct... jak řeknete! Dáte si bábovku?

FÍZL1: No, abychom nezdržovali. Potřebovali bychom pár informací. Máte tu další spolubydlící?

ANNA: No, máme, ale ona teď není doma.

FÍZL 2: A kdy se slečna Mikulová vrátí?

KATKA: Na mě nečum, Vacátko, ze mě nic nedostaneš! Já jsem jak skála!

FÍZL 1: Já jsem kapitán Žáček...

KATKA: Žáček, čůráček, ty vole... hihhi.

FÍZL 2: Možná by maminka mohla počkat vedle.

ANNA: Mami! Běž mi sbalit tu tašku (*hrozně "nenápadně"*), víš, tu na cvičení, tu metalovou... s nápisem Slušnej nářez.

KATKA: Nářez? Jó! Nářez! Ty vole, ty si stejně dobrá!... rozumím... nářez.

ANNA: Máma je mimo, omluvte mě, já ji odvedu. Pojd', mami. Tady na mě počkej... A zabal mi to! (*zavře za ní dveře*)

FÍZL 1: Vy jste nedávno hledaly spolubydlícího. Jak to dopadlo?

ANNA: My... My nic.

FÍZL 2: Ve skupině Spolubydlení Praha jste před několika dny sdílela inzerát.

ANNA: Jo tohleto. Ahá. Ano ano, nijak... nikdo s náma nechce bydlet!

FÍZL 1: Ani pan Martin Snítil? Dvacet pět let, trvalé bydliště ve Zlíně... (*vytáhne fotku*) poznáváte ho?

ANNA: Jé, ten je hezkej! ... Ne! Ne, rozhodně ne!

skřípavý zvuk

FÍZL 1: Co je to za zvuk?

ANNA: *(skřípe pusou)* Cože co? *(skřípání)* Nic neslyším.

FÍZL 2: Skřípete zuby.

FÍZL 1: Nechcete TicTac?

FÍZL 2: Podívejte se pořádně na tu fotografii, možná jste ho někde zahlédla.

ANNA: No... teď, když ho vidím pořádně..., tak ho stejně nepoznávám.

FÍZL 1: Jeho tělo jsme našli u Hostivařské přehrady. Chyběl mu sice jeden prst, ale zbylé otisky se shodovaly s...

ANNA: Kurvaaaaa! Dopíči!

FÍZL 1: Cože?

FÍZL 2: Takže ho znáte?

ANNA: Ne... Nikdy jsem ho neviděla. Sračky, hovna, prdele!

FÍZL 1: Je vám dobře?

ANNA: No, víte, já mám... ty čuráku!, já mám ten *(škube sebou)* kurva... kurva... *(dává si facky)* Tourettův syndrom.

FÍZL 2: Tourettův syndrom? Jako že mluvíte sprostě?

ANNA: Sprostě? To nikdy, ty syfilitickej potrate zkurvenej! *(obsedantně podupává)* Nikoho neznám! *(facka sobě)* Žádnýho novýho spolubydlícího sme nenašly. Místo toho se sem nastěhovala *(záškuby)* moje zpíčená máma!

FÍZL 1: Ehm... Můžeme se tady porozhlídnout...

ANNA: To asi není dobrý nápad, není mi dobře. *(padá na zem, začne chrčeti)* Kchchhchhch ...

FÍZL 1: Co je vám... slečno?

FÍZL 2: Zavolej sanitku! *(volá)* Paní Malá, pojd'te sem, vaší dceři není dobře...

FÍZL 1: *(mluví opodál jen v pozadí)* Jablonského 4. Slečna špatně dýchá, dusí se. Asi každou chvíli omdlí, spadla na zem...

KATKA: Vy zkurvenci, vy ste ji zabili! To je zasraná policejní brutalita! Ale ze mě nic nedostanete! Sráči!

FÍZL 2: Vy máte taky Tourretův syndrom?!

KATKA: Ne, já mám alzhajmra! Nemáte u sebe nějakéj adrenalin nebo... nebo perník? Ten vždycky zabere!

FÍZL 1: Jsou na cestě. Nebojte se, slečno Malá, sanitka je na cestě, odveze vás do nemocnice!

ANNA: Kcchcchhhh! (*kope nohama do země*) Tašku! Mami, dej mi tu tašku! Dej mi ji! (*hysterie, láme ze sebe*) Potřebuju tu taaaa-šku...

KATKA: Nevyšiluj, máš jí tady!

ANNA: A mám tam ty kapky do NOSU?!

KATKA: Co? Si vem kapesník...

ANNA: Kapky... do nosu...

KATKA: Jo ták! Do nosu! Dobrý! Jasně! Ale nechala jsem si pár gramů tý zubní pasty? Jestli chápeš jak to myslím?

ANNA: Kchhh aaaaaa! Dělej!

KATKA: Jasný! Ty vole, ta je vyndaná jak párek z horký vody, ty vole! Jak sem mohla něco takovýho porodit, to mi hlava nebere!

FÍZL 2: Paní Malá, a vy taky nevíte, komu patří to auto venku!

KATKA: Já? Já mám parkinsona!

FÍZL 1: Snad alzheimera, ne?

KATKA: Toho taky, znáš to, kde se vejde jeden čůrák, vleze se i druhej...

3. SANITKA

Anna je v sanitce. Trochu sténá, je jí blbě. Zdravotníci se nad ní tlumeně baví.

ZDRAVOTNICE: To bude smažka nějaká.

ZDRAVOTNÍK: Na to vypadá moc dobře. Spíš sobotní párty na bytě, znáš to.

ZDRAVOTNICE: Haha, Jak ten sufentanil včera... Ten byl moc.

ZDRAVOTNÍK: Musim zas sehnat nějaké diazepam. Jsem to tam rozdával jak žvejkačky, nic mi nezbylo.

Anna kašle a zvrací dohromady.

ZDRAVOTNÍK: Probírá se. (*nahlas*) Klid, už bude líp. Slečno, co se stalo?

ZDRAVOTNICE: Slyšíte nás? Co jste si vzala?

ANNA: (*sténá*) To bude asi (*ublinkne si*) asi alergie.

ZDRAVOTNICE: Alergie na abstrák?

ZDRAVOTNÍK: Nevstávejte. Řekněte nám, co jste si dala.

ANNA: Už je mi (*zhluboka dýchá*) mnohem líp. Já... Kolik je hodin?

ZDRAVOTNICE: Deset.

ANNA: Ježiši! Už jsem tam měla bejt! Já na tohle nemám čas, musím jít.
(*volá na řidiče*) Zastavte!

ZDRAVOTNÍK: Slečno, zklidníme se. Musíte zůstat pod dohledem.

ANNA: Zastavte to zkurvený auto! Chci ven!
(*mele sebou, chce vstát, zdravotníci ji drží*)

ZDRAVOTNÍK: (*drží ji*) Klid, slečno, vezeme vás do nemocnice! Sed'te!

ANNA: Kde mám svojí tašku? Dejte mi tu tašku!

ZDRAVOTNICE: Nebojte, tašku máte tady. Všechno je v pořádku! Všechno je v pořádku! (*tlumeně*) Mám jí něco píchnout?

ZDRAVOTNÍK: Radši jo...

ANNA: Ne! Nechte toho... Já musím ven. (*zvuk zápasu*)

ZDRAVOTNICE: Drž jí!

ZDRAVOTNÍK: Bacha! Má nůžky!

ANNA: (*dá ránu Zdravotnici*) Uхни mi z cesty!

ZDRAVOTNÍK: Dej to sem! Jau! nekopej, ty mrcho! Au!

ZDRAVOTNICE: Aaaah (*spadne*)

ZDRAVOTNÍK: Ty krávo, tys jí omráčila... (*jde ke Zdravotnici*) Kláro, jsi v pohodě? (*propleskává ji*) Kláro?

ANNA: Aaaaah. Taška tady, dobrý. (*auto zastaví*) Tyvole, tyvole. Červená. Sakra, kde se to... Ahhh (*silou otevírá dveře, slyšíme ruch silnice*)

ZDRAVOTNÍK: (*už z dálky, auto se rozjelo*) Hej! Stůj, něco tě přejede!

ŘIDIČ: (*křičí z okýnka*) Co blázníš?! Zalez zpátky a jed' rovnou do Bohnic!

ANNA: Zastavte! Potřebuju do hotelu Abaton!
Okolní auta před ní smykují a troubí.

ŘIDIČKA: Tady nejsi v Sexu ve městě, krávo!

ŘIDIČ 2: Padej na chodník, než z tebe udělám kripla! (*klakson*) Uхни na stranu říkám!

ANNA: (zakopne) debilní koloběžky, všude rozházený! Debilní... koloběžka!
(nasedá/zvedá ji). Bože, na tohle jsem málo sjetá...

APLIKACE: Přejete si odemknout sdílenou koloběžku?

ANNA: Né asi... Děléěj!

APLIKACE: Přesvědčte se, že nejste pod vlivem alkoholu nebo jiných omamných látek...

ANNA: Mluvíš jak moje máma! No tak, rozjed' se, dělej!

APLIKACE: Přesvědčte se, že máte správně nasazenou helmu!

ANNA: Jed', jed', jed', jed'.

APLIKACE: Přejete si dobít kredit a soutěžit s námi o bonusové jízdy?

ANNA: Ne! Jed', to je všechno, co chci!

APLIKACE: A nezapomeňte! Než vyrazíte, nasad'te úsměv! S úsměvem jde všechno líp!

ANNA: Aaaah!

(zvuk elektromotoru)

4. PŘÍPRAVY NA VEČER U VIKTORA

Dáša trénuje Karla, který leží na zemi.

DÁŠA: A pod' na predloktiach smerom hore. Ruky na úroveň ramien. Vytiahni sa ešte vyššie, Ešte. Trochu ti pomôžem, chytím ťa za vlasy.

KAREL: (tažen nahoru) Jooo, to je príjemné.

DÁŠA: Uvolni.

KAREL: Aaaah. (padne na zem)

DÁŠA: Musíš sa naučiť preťahovať, si strašne skrátaný. Tak. Pod' ešte raz. Ruky ďalej od seba.

VIKTOR: Co to kurva děláte? Karle, proč se tu válíš na zemi?

KAREL: Šéfe, mně hrozně bolela záda a Dáša říkala, že trénuje v posilovně, že by mě naučila protahovací cviky.

VIKTOR: Já tě taky protáhnu, ale železnou tyčí.

KAREL: Ale je to fakt lepší... Dáša umí!

DÁŠA: Jasné, že umím, a umím aj viac. Bola by ma škoda.

VIKTOR: Docvičit a na značky! V deset máme bejt v Abatonu.
DÁŠA: My tam ideme tiež?
KAREL: Počkejme až nám peníze donese to děvče sem, ne?
VIKTOR: Já tam ale nejedu jen pro peníze! Mám tam nějaké dlouho nevyřešené účty. *(cvakání zasunutého zásobníku pistole a natažení uzávěru)*
Překvapíme Kristiána, vezmeme si jeho játra a já je pak sežeru syrová s lahví chianti!
KAREL: Hmm. Já si dám jen smažák a pivo.

5. RECEPCE V HOTELU ABATON

Anna přiběhne do hotelu a jde se ptát na recepci, kde sedí naprosto zrudělá recepční.

RECEPČNÍ: *(bez zájmu)* Dobrý večer, Vítejte v Hotelu Abaton, co pro pro vás mohu udělat?

ANNA: Prosím vás, musíte mi pomoci. Já už tam měla půl hodiny bejt! Čekaj na mě! Všichni.

RECEPČNÍ: A s kým máte schůzku?

ANNA: Musím tady někomu něco předat!

RECEPČNÍ: Takže kurýr? *(kouká do systému, kliká myši)* Hmmm, nic tady nevidím. Kolegyňka asi nezapsala.

ANNA: V deset jsme se tady měli sejít. Prý číslo pokoje 271.

RECEPČNÍ: Takové číslo pokoje tady nemáme.

ANNA: To není možný. Říkal 271!

RECEPČNÍ: A který pán si vás “slečno” objednal?

ANNA: Ale ne, takhle ne, já nejsem prostitutka! Já tu mám jenom schůzku. S Kristiánem.

GORILA: *(přichází)* Máš zpoždění. Já už si ji převezmu. *(vezme Annu za paži)*

ANNA: Au. Já jdu sama. Klid.

RECEPČNÍ: Jo takhle. Pozdravuj Kristiána!

GORILA: Děkuju, vyřídím. *(vede ji pryč)* Jdeš pozdě, krávo. Kristián nerad čeká! Už dorazil i Baťa...

ANNA: Kdo?

GORILA: Viktor... ze Zlína.

(cinknutí výtahu, výtahová hudba, zavírání dveří)

ANNA: Šestý patro.

GORILA: Skvělej postřeh.

ANNA: To je dycky trapný, co? Jet s cizím člověkem ve výtahu... teď si říkáte, mám něco říkat, nemám něco říkat...

GORILA: Seš nervózní?

ANNA: Jako prase.

(cinknutí výtahu)

6. PŘEDÁVKA NA POKOJI

Kristiánova gorila hodí Annu do prostoru hotelového pokoje, kde už je Viktor, Karel, Dáša, Kristián i Ivoš. Anna padne Dáše do náruče.

GORILA: Tak mazej! *(hodí s Annou)*

ANNA: Au! Dášo!

DÁŠA: *(objímají se)* Aničko, tys to dokázala, přišla si mě zachránit! rebarbora holky se objímají a trochu pláčou a říkají si: Seš v pořádku? Jak si to zvládla? Jsi celá? Co máma? Neudělali ti nic? Kam tě zavlekli? Proboha!

KRISTIÁN: Zavři za sebou a vodtancuj!

GORILA: Valčík nebo polka?

KRISTIAN: Tango. *(Gorila si pozpěvuje a zmizí)*

VIKTOR: Koukej! Tyhle holky si dokážou vážit přátelství, nikdy by se nezradily! Nejsou jako ty!

KRISTIÁN: Tak jsme tady na nějaký zkurvený psychoterapii, nebo budeme dělat byznys?

VIKTOR: Dobře, pojďme k věci! Čas běží...

KRISTIÁN: Copak? Jede ti regiojet?

VIKTOR: Chci svoje prachy.

KRISTIÁN: Kdes vzal tak dobrej koks?

VIKTOR: Chceš mi přebrat nejen holku, ale i dodavatele?

KRISTIAN: Prosím?

VIKTOR: Slyšels dobře, ty kryso!

KRISTIÁN: Nepoužívej zvířecí přirovnání. To už rovnou můžeš říct, že tady Ivoš je gorila.

IVOŠ: Díky, to bylo vtipný.

KRISTIÁN: Takže tobě po dvaceti letech ti leží v žaludku ta fetka. Dyť je na dně.

VIKTOR: Katka je na dně jedině kvůli tobě!

ANNA: To se bavíte o Katce? Naší Katce!

KRISTIÁN: Dej sem zboží, já ti dám peníze a jed' si zpátky do Gottwaldova!

VIKTOR: Nevěřím ti ani hovno! Ukaž prachy!

KRISTIÁN: Ivoši, ukaž to.

IVOŠ: Jsou tady, pánové. *(otevívá kufr)* Zde, tři miliony.

KRISTIÁN: Ted' vy. Aničko, ukaž, co neseš v baťůžku. Nemůžu se dočkat!

ANNA: Prosím.

KRISTIÁN: Ivoši... *(Ivoš otevívá baťoh, hrabe se v něm)*

IVOŠ: No... Je tu... pyžamo... s puntíkama. Nabíječka, sluchátka, kapesníky.

ANNA: Cože?

IVOŠ: Zubní kartáček a dentální nit.

KRISTIÁN: Nepodceňuješ hygienu ústní dutiny, to se mi líbí.

ANNA: To není možný! *(přehrabuje se ve věcech)* Ne, ne, to ne... Ahhh, já za to nemůžu. To Katka! Vyměnila to.

VIKTOR: Takže ty jsi nechala Katku samotnou s půlkilem matroše?

KRISTIÁN: Moment! Řeklo se kilo!

VIKTOR: Kilo? Kde by ho vzaly? To by museli... Vy jste nařezaly můj čistý, heboučký, devadesátiprocentní kokeš?

ANNA: *(hystericky)* A co jsme asi měly dělat? Tys chtěl tři mega, ten chtěl kilo a Katka tvrdila, že to není problém!

KAREL: Šéfe, ono je to stejně asi jedno, když nepřinesla nic... Mám sejmut

DÁŠA: Čo? Ved' som ťa naučila cviky na pretiahnutie.

VIKTOR: Karle.

KAREL: Já vím, nemluvit.

KRISTIÁN: A dost. *(vytáhne pistoli)* Už mě serete všichni. My dohodu splnili kurva, a vy se nás tady snažíte posrat?! To od vás není moc hezký!
(všichni vytáhnou pistole a míří na sebe navzájem)

VIKTOR: *(vytáhne pistoli)* Schovej tu zbraň, schovej tu zbraň.

KRISTIÁN: Ty ji schovej! Dělej zbraně dolů!

IVOŠ: Nikdo ani hnout!

KAREL: Nemiř na mě, ty čůráku, nemiř na mě, nebo ti vystřelím oko!?

ANNA: Nedělejte to, nedělejte to!

KRISTIÁN: Kde jsou ty zasraný drogy! Měli jsme dohodu.

VIKTOR: Já chci svý prachy. Neodejdu odsud s prázdnýma rukama. Ne znova!

KAREL: Přestaň mířit tou pistolí na můjho šéfa, kurva! Slyšíš mě, krucinál?

IVOŠ: Tohle není nutný, položme zbraně a vyřešme to normálně dohodou!

KRISTIÁN: Drž hubu, Ivoši. Mě nikdo vojebávat nebude, já vám všem vystřílím mozky z hlavy! Jen tobě né, ty zlínská gorilo, ty žádněj nemáš.

KAREL: To je šikana na pracovišti.
(klepání na dveře)

KRISTIÁN: Kurva, co to má bejt? Říkal jsem, ať mě nikdo neruší!

POSLÍČEK: *(za dveřmi)* Hotelová služba, poslala mě paní zezdola.

KRISTIÁN: Jaká, kurva, paní zezdola?!

IVOŠ: Asi recepční.

KRISTIÁN: Co chceš?

POSLÍČEK: Já... já jen, jestli si nechcete objednat pizzu?

KAREL: Já bych si pizzu dal. Šéfe, můžu?

ANNA: Tak já si taky dám, prosím.

DÁŠA: My si dáme na půl.

IVOŠ: Můžu taky? Bezlepkovou!

KRISTIÁN: Dva, tři, pět, sedm. Sedmkrát quattro formaggi.

POSLÍČEK: Dobře, sedmkrát quattro formaggi.

KRISTIÁN: Pak jenom zaklepej a nech to přede dveřma! *(otáčí se zpět)* A teď zpátky k věci! Podrazili jste nás!

VIKTOR: Zahod' tu pistoli!
KAREL: Polož tu pistoli! Dělej!
KRISTIÁN: Naser si, vy zahod'te pistole!
ANNA: Všichni tu zemřeme!
(klepání)
KRISTIÁN: Co je zase?! Von to snad zapomněl nebo co! *(otevívá dveře a řve)*
Kurva, řekl jsem 6x quattro formagi.
KATKA: Nehledáte tohle?
ANNA: Katko?!

7. DEUS EX MACHINA: KATKA

KATKA: *(jde dál)* Máte tady děsný dusno, ble. *(otevře okno)* Koukněte, co jsem přinesla. *(ukazuje tašku plnou drog)*
VIKTOR: Můj snížek. Zavři to okno.
KATKA: Jen něco vyhodím...
(Katka vystrčí tašku z okna)
VIKTOR: Co blbneš, Kačí...
KATKA: Jestli nepustíte holky, vysypu to celý na ulici.
KRISTIÁN: Né! Já to koupím i řezaný, neblbni!
VIKTOR: Kačí, to bych tě musel zastřelit.
KATKA: To je mi jedno.
IVOŠ: Pojd'me se vážně všichni uklidnit!
KATKA: Holky, jste v pohodě?
ANNA: Jo!
KRISTIÁN: Kačenko, miláčku, dej mi tu tašku. Chceš lajnu? Dej si.
IVOŠ: Vyřešíme to v klidu.
KRISTIÁN: Ty drž hubu. Furt klid, klid, vole. To je jak u dalajlámy na bytě, vole!
Kačenko, dej mi tu tašku, nebo tady holcám vyřežu na záda svůj autogram a ty víš, že mám kurva dlouhý jméno!
KATKA: Dvacet let se mi zdá o vás dvou, jak vás mám pěkně pohromadě, jak prosíte o odpuštění...

KRISTIÁN: Vopovaž se, ty děvko!

KATKA: Ty vaše čůráky! Ty vaše koule! Ale já vám je ušmiknu u samý prdele!
(*sype koks z okna*)

KAREL: Šéfe, ona to fakt vysype!

IVOŠ: Takový škody!

VIKTOR: Katko!

VŠICHNI: (*slowmo*) Neee!

Spustí se dlouhá střelba. Pak to utichne.

ANNA: Dášo...? Žiješ?

DÁŠA: Nevím.

ANNA: Dášo, ty jsi zraněná, jsi od krve!

DÁŠA: To nie je moja krv!

ANNA: Jsou mrtví?

DÁŠA: Důfám!

KATKA: (*zaúpí*)

ANNA: Katko, Katko!?

KATKA: Myslím, že mám aspoň o jednu díru víc... Je to zlý?

DÁŠA: Neboj, budeš v pohode, zavoláme sanitku.

KATKA: Serte na to... Holky... jste tu?

DÁŠA: Jasné, sme...

ANNA: Vydrž, Katko, ty kretění se vystříleli navzájem, už se nám nic nestane,
jen musíš vydržet, než přijede sanitka.

KATKA: Přišla jsem na to...

DÁŠA: Na co?

KATKA: ... že smyslem života je...

(*ťukání na dveře, za dveřmi Poslíček*)

POSLÍČEK: Pizza!

DÁŠA, ANNA: Katko, né, né, zůstaň s námi.

POSLÍČEK: Bezlepková je ta nahoře!

8. MFF KARLOVY VARY

ANNA: Tyjo, já nevěřím, že jsme fakt tady. Doted' jsem vždycky do Varů jezdila se stanem a čekala v hodinových frontách.

DÁŠA: Ono je to jinak dobrý festival, len škoda, že je filmový.

KAMIL: Pssst, už to začíná! Jdi! Ani, mávaj na tebe, ještě pusu! (*dá jí pusu*)

ANNA: Kamile! Aaaah. Se bojím.

DÁŠA: To zvládneš! tfuj, tfuj, tfuj...

Cvakání fotoaparátů, občas potlesk

Moderátor: (*už mluví pod končící dialog výše*) Dámy a pánové, vážení diváci. Je mi ctí, že mohu na Mezinárodním filmovém festivalu Karlovy Vary představit film mladé režisérky Anny Malé s názvem Sněženky a gangstři. Za malý moment budete moci zhlédnout komedii o dvou kamarádkách, které s pomocí bezdomovkyně a ošetřovatele z Alzheimer centra pomohou dopadnout dva zneprátené gangy drogových dealerů. A nyní vítám na pódiu scenáristku a režisérku Annu Malou!

ANNA: Dobrý večer, Karlovy Vary! Já... jsem hrozně šťastná, že tu s vámi na premiéře můžu být!

DÁŠA: Ideš, bejby!

KAMIL: Aničkoooo!

ANNA: Bála jsem se totiž, že skončím ve vězení... Já.. chci především poděkovat všem, co mi tenhle náročný projekt pomohli dotáhnout do konce - Dáše a taky Kamilovi!... a pak také své mamince tam nahoru! Díky, mami. Byla to jízda a já doufám, že si ji užijete minimálně tolik, jak jsme si ji užili my. Je to film o přátelství a o tom, že opravdové kamarádky zvládnou všechno, co se jim v životě přimotá do cesty!

Publikum tleská a jásá.